

4^e jaargang, no. 12
december 2025

ogeroop

In deze uitgave:

- Vier dimensies in Gods plan
- Pelgrims
- Op wie lijk jij eigenlijk?
- Openbaring in vogelvlucht (10)
- Wandelen door het Oude Testament (32)
- Update action Uruma
- Consequent volgen van Jezus
- Is Jezus Christus God, mens, of allebei?

volle evangelie magazine

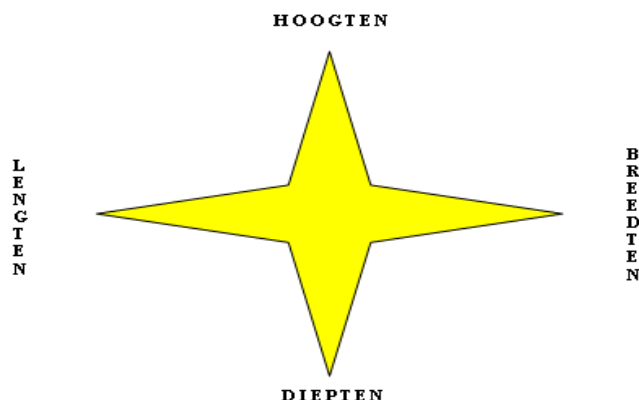
INHOUDSOPGAVE (met links naar het artikel)

- 2 Vier dimensies in Gods plan - redactie
- 3 Pelgrims - Ronald Kemp
- 5 'Goud vanouds en van nu' 1+2 - Rita Blijdorp: MP3 van Cees Visser
- 6 Liederen om te luisteren en mee te zingen - Henk Verbeek
- 7 Wandelen door het Oude Testament (32) – Cees Visser
- 11 Zending: Update action Uruma in Congo – Ingeborg Bahozi
- 12 Openbaring in vogelvlucht (10) – Toon van den Hoorn
- 14 Op wie lijkt jij eigenlijk? – Pieter-Floor Bassa
- 19 De daad bij het Woord: Wat betekent het daadwerkelijk en consequent volgen van Jezus? (1) – Pieter van Berkel
- 21 Is Jezus Christus God, mens, of allebei tegelijk (3-slot) - Jildert de Boer
- 22 Mededelingen en colofon

VAN DE REDACTIE

VIER DIMENSIES IN GODS PLAN

Het licht van deze wereld is reddend verschenen

“Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid” (Ef. 3:18-19, NBV).

Het kinderkoor 'Jezus' liefde is zo wonderbaar' zegt:

- Zo hoog je kunt er niet overheen
- Zo diep je kunt er niet onderdoor
- Zo breed je kunt er niet omheen
- Zo wonderbaar groot!

Wat een afmetingen en omvang heeft de liefde van Christus voor ons. Hoe machtig is het dat de invloed van het Kerstgebeuren - het Christus' feest - aan alle kanten doorwerkt:

- In de lengte: tot in lengte van dagen, in alle eeuwigheden! Een goddelijk kwaliteitsleven, waarbij we niet alleen deel kunnen hebben AAN de Heer,

maar delen MET de Heer als overwinnaars, als koningen.

- In de breedte: samen met alle heiligen, bestemd voor alle volken (nu, maar ook de hoop voor de volken in het vreedrijk en op de nieuwe aarde).
- In de diepte: tot in de gevangenis van het dodenrijk aan toe.
- In de hoogte: tot in de hemel der hemelen (de derde hemel: het einddoel, waarbij God alles in allen zal zijn).

Het Woord werd vlees: God gaf Zijn Zoon (Joh. 1:14). Niet alleen: Een kind is ons geboren, maar ook: een Zoon is ons gegeven (Jes. 9:5).

Het gaat niet meer om een klein kindje op de arm van de grote Maria, maar om de Zoon en onze verwachting van het zoonschap.

Het gaat ons allereerst om de Heer, niet om de sfeer met kerst, al praat de wereld ook alleen maar over lekker eten en gezelligheid.

Jezus is als Zoon de mensen als het ware in onze huid gekropen (Rom. 8:3; Hebr. 2:14).

Als mens Christus Jezus is Hij de middelaar (1 Tim. 2:5), of (hetzelfde woord) de 'makelaar' tot Gods huis.

Als Hogepriester voelt Hij mee met onze zwakheden, want Hij heeft ze zelf gekend in het vernederde lichaam (Hebr. 4:15).

Als we een kind van God zijn, dan weten we dat God Zijn Zoon AAN mij heeft geopenbaard, maar wat meer is: *heeft Hij Zijn Zoon IN mij geopenbaard* (Gal. 1:16).

Als het goed is, is Jezus niet alleen in Bethlehem geboren, maar ook in mijn hart. Hij mag - door weëen heen - gestalte krijgen in ons (Gal. 4:19).

Hoe belangrijk is het dat Christus het Middelpunt is in Gods plan, in de gemeente en in mijn leven.

Wat een invloed en impact is er rond de geboorte van Jezus. Voor Zacharia en Elisabeth, voor Jozef en Maria, voor de engelen, voor de herder (arme mensen in Israel) en de wijzen (rijke mannen, magiërs uit de heidenen), voor Herodes en de Schriftgeleerden (waarbij de duivel meevibreerde) en zelfs voor oude mensen als Simeon en Anna. En niet te vergeten: voor allen daarna, ook voor ons.

Het heil is vierdimensionaal:

- Lengte: van VOOR de grondlegging van deze wereld tot in de eeuwen der eeuwen.
- Breedte: internationaal, heel de wereld moet het weten!
- Hoogte: wij mogen functioneren in de hemelsferen (Ef. 2:6, NBV). Het gaat van verloren zondaar tot de heerlijkheid van de zonen van God.
- Diepte: Jezus' diepe vernedering tot aan de dood van het kruis (Fil. 2:6-9). *“Hij heeft Zich ontdaan van de machten en krachten, Hij heeft hen openlijk te schande gemaakt en in Christus over hen getriomfeerd”* (Kol. 2:15, NBV).

PELGRIMS

Over Simeon

Door Ronald Kemp

Wat zijn pelgrims?

Geloofsreizigers, die onderweg zijn naar een heilige plaats. Mensen, die vastberaden zijn, om Gods weg te gaan in hun leven. Mensen met een diep verlangen naar de voltooiing van Gods plan met mensen.

“Ik zie uit naar de HEER, mijn ziel ziet uit naar Hem en verlangt naar zijn woord, mijn ziel verlangt naar de Heer, meer dan wachters naar de morgen, meer dan wachters uitzien naar de morgen. Israël, hoop op de HEER! Bij de HEER is genade, bij Hem is bevrijding, altijd weer.” (Ps 130:5-7 NBV21)

Verlangen

Ken je dat diepe verlangen naar de HEER? Dat Hij zich openbaart aan jou? Dat Hij tot je spreekt en Zijn beloften vervult in jouw leven, in je gemeente? Ken je dat diepe verlangen naar de wederkomst van Jezus? Wij zijn pelgrims. Want wij zijn onderweg: naar de dag van Christus. Paulus zegt: *“Hiervan ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.”* (Fil 1:6). Jezus is in ons zijn goede werk begonnen! Hij gaat het voltooien, helemaal!

Vader, mijn God, heel mijn hart is op U gericht ... Heer ik verlang zo naar meer van U, vul mijn gedachten tot eer van U ... stort nieuw leven in mij uit door Uw Geest (Opw. 501).

Als God spreekt, herken je Hem dan ook? Aan Zijn woorden van hoop en leven? Herken je de stem van de Goede Herder? Net als de jonge Samuël wil ik luisteren en gespist zijn op Zijn stem: *“Spreek, HEER, uw dienaar luistert”* (1 Sam 3:10). Samuël wist niet meteen wie er sprak. Hij moest het leren. Maar dan, de 3^e keer: dan begrijpt hij: dit is de stem van God, Jahweh, naar Hem wil ik luisteren. Zo wil ik dat ook leren: om Gods spreken op te merken in deze tijd en daarmee aan de gang te gaan.

Simeon

Tot aan de geboorte van Jezus keek het volk Israël eeuwenlang uit naar de Messias. Profeten zoals Jesaja

en Jeremia spraken erover. Maar de tijd ging door en het bleef maar stil. Velen dachten er niet meer aan. Toch is er een kleine groep mensen, die blijft uitzien naar de komst van de Messias, die telkens weer Psalm 130 blijft zingen en die het uiteindelijk ook meemaakt. Pelgrims, die de weg van God zoeken in hun leven. Een van die pelgrims is een onopvallende, oude man.

Lucas 2:25-35 (NBV21)

“Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd, dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem.

Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias van de Heer zou hebben gezien.

Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden: Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd. Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.

Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd.

Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.”

Wie is Simeon?

Waarschijnlijk een gepensioneerd priester. Rechtvaardig en Godvrezend. Hij behoort tot die kleine groep mensen, pelgrims, die met diep verlangen uitzien naar de belofte van God. Ook Zacharias en Elisabeth zijn daarbij en Hanna, Jozef en Maria en de herders.

Verstroosting

Simeon *“verwacht de vertroosting van Israël”* (Lc 2:25). Ondanks dat er al 400 jaar geen profeten meer spreken. Waar heeft hij dat verlangen vandaan? Van Jesaja? Honderden jaren eerder profeteert Jesaja al over die komende vertroosting: *“Troost, troost mijn volk, zegt uw God. Spreekt tot het hart van Jeruzalem, roept het toe dat zijn lijdenstijd volbracht is”* (40:1), *“de HEER heeft zijn volk getroost”* (49:13), *“om allen die treuren*

te troosten" (61:2). God wil die vertroosting invullen, concreet maken door de Messias, de Gezalfde, de Christus.

Simeon ziet daar naar uit. Ik denk dat hij de boekrol van Jesaja heeft gelezen, herlezen, dat hij heeft gebeden. Er groeit een diep verlangen in hem: God, wat betekent dit allemaal, ga ik dat nog meemaken? Of moet ik het maar vergeten? U heeft toch beloofd dat de Messias zou komen?

Simeon, zijn naam betekent: God heeft gehoord. Verhoring, ja, maar hoe dan en wanneer?

Openbaring

"Het was hem door de heilige Geest geopenbaard, dat hij niet zou sterven, voordat hij de Messias van de Heer zou hebben gezien" (Lc 2:26). Hoe kreeg hij die openbaring? Plotseling of groeide dat geleidelijk in hem? Kwam dat tijdens het overdenken van de profetieën van Jesaja? Ik denk dat God dit aan hem kon laten zien omdat zijn hart gericht was op het spreken van God.

Ondanks dat hij steeds ouder wordt, blijft hij bezig met de profetieën en beloften van God. Daardoor kan Gods Geest hem inspireren en krijgt hij die openbaring: ja, jij gaat het meemaken!

Wat ziet Simeon?

Op een gegeven moment leidt Gods Geest hem naar de tempel. Precies op het goede moment. Wonderlijk. Jozef en Maria zijn daar ook, met het pasgeboren kind Jezus ***"om Hem aan de Heer voor te stellen, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd. Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven."*** (Lc 2:22-24, Lev 12:6-8).

Als Simeon dit ziet, dan beseft hij: dit is Gods moment, dit kind is de Messias van God! Hij neemt voorzichtig het kind in zijn armen. Hij omarmt het letterlijk en ook met zijn geloof: ja, dit is de vervulling van Gods belofte. Ja, hij weet het zeker.

Maar wat ziet hij helemaal? Een kleine baby, die nog helemaal uit moet groeien tot een volwassen mens. Simeon ziet méér dan een kleine baby: in geloof grijpt hij dit moment aan en looft hij God met een lofzang, met een profetisch danklied:

"Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd."

Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk." (Lc 2:29-32).

Jesaja en vele andere profeten mochten profeteren over de komst van de Christus, maar zagen Hem nog niet.

Maar deze onopvallende, oude Simeon ziet Hem nu wel, met zijn eigen ogen! Wat zal hij intens blij geweest zijn! Hij beseft iets van de enorme reikwijdte van de komst van Jezus: er komt redding, licht: niet alleen voor het volk Israël, maar óók voor de heidenen. ***"Met eigen ogen"*** ziet hij de Redder, het Licht der wereld: Gods Geest laat hem meer zien dan die kleine baby op zijn arm. Wat een perspectief!

Hij looft God, die dit allemaal bedacht en geregeld heeft. Intens dankbaar zingt hij zijn danklied.

Wat heeft God jou laten zien?

Heb je net als Simeon Jezus omarmd als jouw Redder, jouw Verlosser? Heb je zijn evangelie omarmd? Zie je het unieke van Gods plan, wat zichtbaar is geworden in Jezus Christus? Houd je dat vast, wat er ook op je afkomt, hoe lang het nog duurt? Zing je daarover? Ondanks ouder worden, tegenslag? Ondanks dat je het gevoel hebt dat je alleen staat met je geloof?

Zegen van Simeon

Jozef en Maria verwonderen zich over deze woorden. Simeon is niet te stoppen: hij zegent hen. Wat is zegenen? Mensen verbinden met Gods woorden en beloften. Jozef en Maria hebben die zegen heel hard nodig voor de jaren die gaan komen. Ze hebben Gods wijsheid en bescherming nodig.

Door Gods Geest ziet Simeon ook iets van wat er in de toekomst gaat gebeuren met Jezus. Hij ***"zegt tegen Maria, zijn moeder: Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen"*** (Lc 2:34-35).

Simeon ziet iets van de taak en opdracht van Jezus: een teken van Gods heil, waar de duisternis tegenin zal gaan. Hij ziet ook dat dit verdriet zal geven, met name bij Maria. Wat een heftige woorden!

Maar hij zegt ook: **“zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen”**. Jezus wil met Zijn evangelie je hart aanraken. Met Zijn licht en Zijn liefde. Jouw innerlijke gezindheid veranderen, verlichten, vernieuwen.

Teken

“Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt.”

Jezus is dat teken, de openbaring van Gods genade en liefde. Wie zit er achter die tegenspraak? Wie komt er met ontkenning en afzwakking in je hart als God jou iets zegt?

De duivel. Als Gods licht en genade verschijnt, dan is de duivel er snel bij om dat te ontkennen, om dat te buigen. Met ja maars en tegenspraak. Met uitstel of afstel: niet voor nu, voor later, misschien wel helemaal niet

Simeon ziet Jezus als baby. Ik weet niet hoe lang hij daarna nog geleefd heeft en wat hij verder van Jezus gezien heeft. Johannes ziet in een visioen op Patmos veel meer: Jezus als hoofd van Zijn Gemeente. Wat zien wij? Wat stellen wij als gemeente van Jezus Christus op aarde voor? Een onopvallende groep christenen. **“Niet vele wijzen, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken”** (1 Kor 1:26). Maar wel met een diep verlangen in ons hart. Ook door onze gemeente, ook door jou en mij, wil Jezus Gods plan met mensen uitwerken en voltooien.

Komst van Jezus

Die kleine groep in de tempel: één in hun verlangen, één in hun hulde aan God. Wat een ontroerend moment! Die kleine groep in de tempel: ze hebben de komst van Jezus gezien, meegemaakt.

En wij? Wij mogen uitkijken naar Jezus wederkomst met Zijn gemeente. Wij bereiden ons voor op Zijn komst. Net als toen is het nodig dat we vol verlangen vasthouden aan Gods plan, hoe lang het ook duurt, ook al zijn we met weinigen. Net als toen is het nodig dat we zoeken in Gods Woord: hoe dan, Heer?

Hoe zal die 2^e komst gaan? Jezus zal komen: eerst *in* Zijn gemeente, die helemaal tot volheid en volwassenheid is gekomen, dan *door* Zijn gemeente en *met* Zijn gemeente. Als de volheid van de tijd daar is (Gal 4:4). God bepaalt dat moment (Mt 24:36).

Wil je daar bij zijn, je geestelijke klederen gereinigd hebben en dat meemaken? Jezus vraagt: **“Als de Zoon des mensen komt, zal Hij ook geloof vinden op aarde?”** (Lc 18:8). Bij pelgrims, die vast blijven houden aan hun

geloof en aan het plan van God, aan de gemeente van Jezus Christus. Mag Hij jou gebruiken, net als Simeon? Wil jij je oefenen om in die verwachting en hoop te leven, zodat die dag zal aanbreken dat Jezus zich werkelijk in alle volheid zal kunnen openbaren, ook door jouw vernieuwde leven? 1Thess 1:10 **“om zijn Zoon te verwachten uit de hemel: Jezus.”** Vul je gedachten met die verwachting.

Mijn gebed is: *Heer Jezus, maak U aan ons bekend, we zien naar U uit, we hebben U nodig, we verwachten dat U spreekt, dat er kracht van U openbaar komt, we verwachten dat U de gemeente verder bouwt, dat U mensen toevoegt, dat U ons herstelt, onze gevoelens tot rust brengt, verder toebereidt. Heer Jezus, we verwachten U!*

‘GOUD VANOUDS EN VAN NU’ (1)

Door Rita Blijdorp

Beste lezer/luisteraar,

December, de maand waarin we traditiegetrouw de geboorte van Jezus gedenken, al is Hij zelf nooit in deze maand geboren.

In 1991 kwam - voor zover mij bekend - met twee predikingen in het Volle Evangelie een omkeer in het denken over de geboorte van Jezus en wel op zondag 22 december 1991 en op 1^e kerstdag.

Het licht dat toen op deze geboorte geworpen werd was fantastisch. Jezus, volkomen mens en eniggeboren Zoon van God. Niet van eeuwigheid al in de hemel en met kerst “nedergedaald uit de hoge hemel op aarde”, maar geboren uit een maagd als gewoon mens en Gods Zoon. Als een normale baby gewoon op de door God bedoelde natuurlijke manier geboren uit een vrouw.

In deze “Goud als vanouds en NU” de boodschap van 22 december 1991: Je kunt hem [HIER](#) downloaden of met deze link:

[19911222-1303-C.Visser\(jr\)-luc1:26-36,mat1:18-25-JC, zoon van God en des mensen](#)

De tweede (‘Kerst gaat nu om ons’) is op aanvraag verkrijgbaar via rita.blijdorp@upcmail.nl

'GOUD VANOUDS EN NU' (2)

Als 2^e deel het volgende:

In een oude 'Kracht van Omhoog' vond ik een ingezonden brief die de moeite waard is om daar kennis van te nemen. De schrijfster haalt een programma van de TV aan dat in die tijd 'Zienswijze' heette. Het was een discussieavond, met als onderwerp: 'Bijbel en astrologie, vrienden of vijanden?'. Aan het gesprek werd deelgenomen door twee astrologen, die ook zeiden in de bijbel te geloven, een dame van het humanistisch verbond en evangelist Ben Hoekendijk. Om een aspect uit de meningsverschillen, dat aanleiding geeft tot veel verwarring, te verduidelijken, citeren wij uit haar brief het volgende: In een poging om aan te tonen dat bijbel en astrologie vrienden zijn, werden de drie wijzen uit het Oosten naar voren gebracht, die volgens alle deskundigen, astrologen geweest moeten zijn. Volgens de grondtekst waren het 'magiërs', dus tovenaars, hoewel ze de kerkgeschiedenis ingegaan zijn als de 'heilige drie koningen'. Toen evangelist Hoekendijk vroeg of de astrologie deze mannen bij Jezus had gebracht, overlegde ik dat deze wijzen het kind Jezus wél gevonden hadden, maar de weg tot God door middel van Hem, niét. Ze zijn, met achterlating van hun geschenken, teruggereisd. Toen kwam ik tot de verbijsterende ontdekking dat hun komst de directe aanleiding was tot de kindermoord te Bethlehem. De bedoeling van de ster werd mij nu wel duidelijk. De boze had het plan opgevat om het kind Jezus ogenblikkelijk na zijn geboorte, te doden. Door deze astrologen naar Herodes te dirigeren, die alle belang had om het kind te doden, dacht hij zijn plan te kunnen verwezenlijken. En ook toen reeds werden de orthodoxe Schriftgeleerden die wel veel van de (Hebreeuwse) bijbel wisten, maar niet door de Geest geleid werden, ingeschakeld om een aanslag te plegen op het leven van Jezus. Misleid door de vader der leugen, die hun een grote ster had doen zien, gingen de wijzen met geschenken op weg, want zij konden bij een koning niet met lege handen aankomen. Maar achter deze giften lag de zeer verraderlijke bedoeling van de duivel, die evenwel voor de magiërs verborgen bleef. Omdat zij een koningskind zochten, kwamen zij dus bij Herodes terecht, die ook weer op bedrieglijke wijze zijn medewerking verleende. Satan gebruikte de goedaardige wijzen om Herodes bekend te maken met de geboorte van de koning der Joden, wel wetende dat hij in deze moordzuchtige tiran een gewillig werktuig zou vinden het kind uit de weg te

ruimen. Wij weten evenwel dat de hemelse Vader van meet af aan zijn Zoon geheiligd en beschermd heeft. Daarom kregen de wijzen nu van Godswegen een teken om langs een andere weg terug te gaan en Herodes niet in te lichten. Ook Jozef kreeg een droom om met het kind naar Egypte te vluchten. De duivel was woedend dat zijn listig opgezet plan mislukt was. Genoegdoening voor deze teleurstelling verschaft hij zich door Herodes in hevige toorn te doen ontvlammen. Toen deze namelijk zag dat de wijzen niet terugkwamen, gaf hij bevel om alle jongens van twee jaar oud en daar beneden in Bethlehem en omstreken te vermoorden. Resumerende dus dit: de astrologische kennis van de wijzen heeft groot onheil veroorzaakt. We hebben hierdoor de mensenmoord van den beginne in volle actie gezien. Het was zeker Gods bedoeling niet dat de wijzen uit het Oosten naar Jeruzalem zouden gaan. Het wonder van de ster van Bethlehem was een bedrieglijk wonder (2 Thess. 2:9). God verbiedt ons om sterren te raadplegen (Deut. 4:19). Hij zal ons nimmer door middel van de sterren tot zijn Zoon brengen, maar door middel van zijn Woord. Astrologie is een metafysische wetenschap uit het vijandelijke kamp.

LIEDEREN om te luisteren of mee te zingen

Door Henk Verbeek

Zondag 14 december was het thema in onze gemeente: 'Op God kun je vertrouwen.' Daarom heb ik enkele Kapelklanken uitgezocht die we indertijd in de gemeente gezongen hebben over dit thema. [Lied 212](#) (U alleen bent God) waarin staat: 'God van mijn hoop, aan U vertrouw ik mij toe', [Lied 238](#) (Woorden van eeuwig leven) dat zegt: 'Met vertrouwen in U, Heer, en vastberaden gaan wij verder op de weg die U ons wijst', [Lied 243](#) (U, alle eer!) met daarin: 'Vol vertrouwen en vol eerbied zijn mijn ogen steeds op U'.

Dan ook nog twee koren: [Koor 116](#) (Wie is God behalve onze Heer) - *Een burcht en een bevrijder is God voor wie vertrouwen op Hem*, [Koor 129](#) (Heer, wie anders dan U) - *Niemand anders dan U, mijn Heer die ik liefheb vertrouw ik mijn leven toe*.

Voor het komende jaar wens ik u toe dat vertrouwen in God en Jezus er zal zijn en zal toenemen.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (32)

Naar de MP3 van de studie gehouden door Cees Visser in de VEG 'Immanuël' te Breda op 2004-12-08

Genesis 35:1 – 36:43

We gaan verder met het verhaal van Jakob. Hij is terug in Kanaän, ontmoet Esau en gaat daarna wonen in Sichem. Na ruim zeven jaar gebeurt daar iets vreselijks: zijn dochter Dina wordt verkracht en zijn zonen nemen op listige, bedrieglijke en gruwelijke wijze wraak.

Geen makkelijk moment voor Jakob: hij wordt opnieuw geconfronteerd met de occulte, boze geesten waar hij zélf afstand van heeft genomen, maar die nu in zijn gezin de kop opsteken.

Naar Betel

Wat doet God op dit moeilijke en verwarrende moment? Hij gaat tot Jakob spreken: *Genesis 35:1 – En God zei tot Jakob: Maak u reisvaardig, trek naar Betel, blijf daar, en richt er een altaar op voor de God, die (daar aan) u verschenen is, toen gij vluchtet voor uw broeder Esau.*

God zet Jakob aan om weg te trekken uit Sichem en op te trekken naar Betel. Om daar te blijven en een altaar voor de Heer te bouwen. Betel ligt niet ver van Sichem vandaan, een stukje naar het zuiden. Voor Jakob is dat een bijzondere plaats. Bij zijn vlucht destijds voor Esau heeft hij daar een prachtige droom gehad en heeft de Heer geweldige woorden tot hem gesproken: *Ik ben met je Jakob, Ik zal je behoeden overal waar je gaat, Ik zal je terugbrengen naar dit land, want Ik zal je niet verlaten totdat Ik gedaan heb wat Ik je heb toegezegd* (Gen.28:15).

Betel is ook een plaats waar Abram is geweest toen hij naar Kanaän trok. Ook hij is begonnen in Sichem en heeft daar een altaar voor de Heer gebouwd. Ook hij is daarna verder zuidwaarts getrokken, richting Betel, om ook daar een altaar voor de Heer te bouwen (Gen.12:8). Wat mooi van God om Jakob naar die plaats te roepen, en hem zo te herinneren aan de nieuwe tijd en situatie die toen begon, aan de belofte van God dat hij op die plaats zou terugkomen als hij het land Kanaän weer zou binnengaan.

Geen verwijt

Je kunt je natuurlijk afvragen: Jakob, waarom ben je niet eerder naar Betel gegaan? Waarom ben je zo lang in Sichem blijven wonen? Je had het toch beloofd aan God? Waarom zit je al die tijd in Sichem?

Ja, dat verwijt zou je Jakob kunnen maken: had toch nagedacht, je ziet wat er van komt! Je hebt het toch gezegd, waarom doe je het dan niet? Waarom ben je ongehoorzaam?

Spreekt God zo tot Jakob? Nee, God roept hem alleen maar en brengt hem daarmee op het goede pad: Hij roept hem om naar Betel te gaan. *Zonder verwijt.* Ik vind dat zo mooi. Hoe snel maken wij elkaar verwijten... God doet het niet. God roept Jakob, met maar één bedoeling: om Zich opnieuw aan hem te openbaren.

El Shaddai

God is *El-Shaddai*: de liefderijke, machtige God, de meest krachtige God. Hij wil zich in Betel aan Jakob openbaren zoals Hij zich op diezelfde plaats aan Abram heeft geopenbaard: als *El-Shaddai*. God wil Jakob bevestigen, bemoedigen, zijn belofte aan Jakob vernieuwen, hem weer te binnen brengen waarvoor hij leeft en voor wie hij mag leven.

Jakob heeft niet meer nodig: hij neemt dit spreken van God tot zich. Hij beseft dat God met deze oproep een beroep op hem doet en nieuwe mogelijkheden voor hem opent.

Breuk met het oude

Tegelijkertijd beseft Jakob dat bij dit 'nieuwe' geen 'oude dingen' passen. En omdat het 'oude' zich weer heeft aangediend, ziet Jakob wat er nodig is. Hij benut deze gelegenheid om samen met de zijnen met dat 'oude' te breken. Lees maar mee:

Genesis 35:2-4 – Toen zei Jakob tot zijn huis en tot allen die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden die in uw midden zijn, reinigt u en verwisselt uw klederen. Laten wij ons dan gereed maken en naar Betel trekken, en ik zal daar een altaar oprichten voor die God, die mij geantwoord heeft ten dage mijner benauwdheid, en die met mij geweest is op de weg die ik gegaan ben. Toen gaven zij Jakob al de vreemde goden die in hun bezit waren, en de ringen die in hun oren waren, en Jakob begroef ze onder de terebint die bij Sichem is.

Alle afgoden weg

Jakob beseft wat er in dat 'nieuwe' nodig is. Daarin kan niets van het 'oude' meegenomen worden. En daarom doet hij een beroep om alle afgoden die er nog zijn, weg te doen. Hij moet inmiddels dus weet hebben gekregen

van wat er aan afgoderij en afgodsbeelden in zijn familie en in allen die bij hem zijn, nog aanwezig is. Ik denk dat hij inmiddels ook wel weet wat Rachel heeft gedaan: een terafim meenemen vanuit Paddan-Aram. Dat was er toen nog maar één; maar het blijft nooit bij één. In de afgelopen zeven jaar is er geleidelijk aan steeds meer bijgekomen: bij de vrouwen, bij de kinderen, bij de mensen die eromheen staan. En wat hebben ze allemaal in Sichem buit gemaakt? Oorringen horen bij afgoden; vaak staan de namen van die goden daarin. Dat zul je altijd zien: als er 'iets' blijft zitten, komt er in loop der jaren steeds meer bij. Jakob begrijpt dat alles nu weg moet. Voordat we naar Betel gaan moeten alle vreemde goden weg. We moeten ons wassen en nieuwe kleren aantrekken. We moeten ons bekeren. En ze doen het allemaal.

Stuk voor stuk nemen de mensen rondom Jakob afstand van het oude. Iedereen maakt zich gereed om de nieuwe situatie in te gaan. Jakob begraaft alle afgodsbeelden en de oorringen die daarbij horen - de hele occulte 'troep' - onder de terebint die bij Sichem staat, onder de heilige boom van de Kanaänieten. En zo hoort het: weg ermee, begraven bij zo'n heilige boom, bij die andere troep van de afgoden. Dan kun je verder.

De ware Jakob

Hier zien we de ware Jakob aan het werk. Zo gedraagt zich een aartsvader, een leider van zijn stam. Hij hoort God spreken, geeft het goede voorbeeld, roept de zijnen op en ze gaan erin mee. Hier handelt hij als *Israël*. Als de man die zijn volk in geloof voorgaat op de weg van God. Daarna trekken ze zuidwaarts naar Betel.

Genesis 35:5 – Daarna braken zij op. En de schrik voor God viel op de steden rondom hen, zodat zij de zonen van Jakob niet achtervolgden.

Actie en reactie

Hoe zit dat? Wat is dat, die 'schrik voor God'? Nadat Jakob en de zijnen zich zo radicaal van elke vorm van afgoderij hebben afgekeerd, ligt de beschermende en zegende hand van de Heer zo sterk op Jakob dat de occulte, boze geesten in de hemelsferen 'verschrikt' raken. En als Jakob dan onder Gods hand verder naar het zuiden trekt, schrikken de mensen in de steden rondom eveneens terug, net zoals die afgoden. Niemand durft nog iets te doen. De actie van God - bescherming, bewaring, leiding, heiliging - wekt een tegenreactie van het rijk der duisternis op: ze schrikken terug. Je ziet dat ook gebeuren in de hof van Getsemane. God jaagt mensen geen schrik aan; het is een reactie vanuit het rijk van de duisternis in mensen op de actie van God.

Laat je geen schuld aanpraten

Wat een mooi voorbeeld van geestelijke werkingen en wetmatigheden. Als God je roept en je herinnert aan je eerdere keuze voor Hem, wijst Hij je op nieuwe mogelijkheden om daarin mee te gaan. Laat je daarbij geen schuld aanpraten door je tegenstander. Die komt op zulke momenten naar je toe met: waarom ben je hier ook zo lang blijven zitten, waarom heb je dit niet eerder gedaan? Daarmee wil hij je ervan afhouden om in te gaan op het roepen van God.

God maakt je geen verwijt, Hij roept je op om je keuze van toen (kort of lang geleden) te bevestigen. Om opnieuw in die 'Betel-ervaring' te gaan staan. Ga dáárin door, Ik ben bij je!

Laat de aanklager geen misbruik maken van de situatie. Benut de gelegenheid. Neem opnieuw positie in en doe weg wat er zich inmiddels heeft verzameld in jouw hemel. Misschien is het met iets 'kleins' begonnen, wat je hebt laten bestaan. En dat groeit aan, daar wordt van alles aan opgehangen. Als je er dan weer even goed naar kijkt, blijkt er een hele 'troep' te zijn opgebouwd in je hemel. Doe weg. Neem afstand van dat oude. Leg alle bezoedelde kleren af, was je en ga met frisse nieuwe witte kleren de nieuwe fase in.

Bevestig je roeping en verkiezing

God vraagt: kom naar Betel, de plaats waar Ik jou mijn belofte heb gegeven, en ga in dat perspectief verder. Handel naar je nieuwe naam die je van Mij hebt gekregen, wat er inmiddels ook is gebeurd...

Ja, dan ligt Gods zegenende hand als een 'fundament' onder je, is zijn beschermende hand als een 'koepel' over je uitgespreid. En dat bewerkt in de hemelsferen 'schrik' voor de vijanden rondom je. Mooi hè? Pas het toe, want God roept je zo vaak. Hij herinnert je zo vaak aan de belofte die je met je waterdoop hebt afgelegd. Iedere keer weer mogen wij onze roeping en verkiezing bevestigen, zonder ons een schuldcomplex aan te laten praten.

God verschijnt opnieuw

Jakob gaat en komt aan in Luz. Hij komt op de plaats waar hij bijna dertig jaar geleden is geweest. Daar bouwt hij een altaar, samen met het volk dat bij hem is. En hij noemt de plaats El-Betel: God is in Betel.

Genesis 35:9-13 – En God verscheen wederom aan Jakob, bij zijn komst uit Paddan-Aram, en zegende hem; en God zei tot hem: Gij heet Jakob; gij zult niet meer Jakob heten, maar Israël zal uw naam zijn. En Hij noemde hem Israël. En God zei tot hem: Ik ben God, de Almachtige, wees vruchtbaar en word talrijk; een volk,

ja een menigte van volken, zal uit u ontstaan, en koningen zullen uit uw lendenen voortkomen. En dit land, dat Ik Abraham en Isaak gegeven heb, zal Ik u geven; en uw nageslacht zal Ik dit land geven. En God voer op van hem ter plaatse, waar Hij met hem gesproken had.

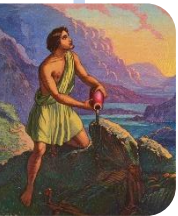
Herinnering aan nieuwe naam

God verschijnt opnieuw aan Jakob: Ik ben God, de almachtige, liefderijke en ontzagwekkende: El-Shaddai. Wat gebeurde er destijds, toen God op deze plaats aan Abram verscheen? Toen kregen Abram en Saraï hun nieuwe naam: Abraham en Sara. God noemt nu ook Jakob bij zijn nieuwe naam, Hij brengt hem zijn nieuwe naam in herinnering: jij heet niet langer Jakob, maar Israël. God bevestigt hem in deze nieuwe staat en belooft hem wat Hij ook aan zijn grootvader Abraham en aan zijn vader Isaak heeft beloofd. Wees vruchtbaar, word talrijk; in lijn met Abraham en Isaak zul je vader worden van een menigte.

Ik denk dat Jakob zich enorm gesterkt heeft gevoeld door deze ontmoeting. Zulke woorden, zulke beloften in een persoonlijke ontmoeting met God! En opnieuw in Betel waar God hem in een droom is verschenen en hem zoveel heeft toegezegd. Nu verschijnt God hem als El-Shaddai, en wordt hij door Hem Israël genoemd.

Plengoffer

Dit is een nieuwe start. Met hulp en steun vanuit Gods koninkrijk kan Jakob als 'Israël' verder. Evenals dertig jaar geleden richt hij een steen op, de grootste die hij kan vinden. En brengt hij een plengoffer aan de Heer: hij overgiet de steen met olie. Daarmee markeert hij het ingaan van deze nieuwe fase in zijn leven.

Debora sterft

In Betel sterft na enige tijd Debora, de voedster van zijn moeder Rebekka. We hebben haar naam al eerder genoemd. Debora is met Rebekka meegegaan toen zij met Eliëzer meeding naar Kanaän om Isaaks vrouw te worden. Een 'voedster' blijft verbonden met degene die ze heeft gevoed. Als deze volwassen wordt, blijft zij haar dienen als haar meesteres. Na het sterven van Rebekka, is Debora zeer waarschijnlijk teruggegaan naar Haran, naar het huis waar ze vandaan kwam. Daar ontmoet zij Jakob, de zoon van haar meesteres, en sluit zij zich bij hem aan. Op het moment dat Jakob uit Haran vertrekt en teruggaat naar Kanaän, gaat Debora met hem mee. Inmiddels is zij een oudere vrouw. Ik denk dat Jakob veel aan haar heeft gehad: een oude, wijze vrouw die zijn

moeder van zeer nabij heeft gekend en zich in haar leven op God en zijn geboden heeft gericht. Debora sterft in Betel. Jakob begraaft haar ten zuiden van Betel onder een eik, en hij noemt die eik 'de eik van geweest'. Het zal hem veel verdriet hebben gedaan.

Nog meer verdriet

Als Jakob hierna vanuit Betel verder zuidwaarts trekt en in de omgeving van Efrat komt, bevalt Rachel van haar tweede zoon. Bij die geboorte sterft zij, tot groot verdriet van Jakob. Op het laatste moment geeft Rachel hem nog een naam: Ben-Oni, zoon van mijn verdriet, zoon van mijn ellende.

Genesis 35:16-20 – *Daarna braken zij op uit Betel. Toen zij nog maar een eindweegs van Efrat (velden van Efrata vlak bij Bethlehem) verwijderd waren, baarde Rachel, en zij had een moeilijke bevalling. En terwijl zij die moeilijke bevalling had, zei de vroedvrouw tot haar: Vrees niet, ook ditmaal hebt gij een zoon. En toen haar het leven ontvlood – want zij stierf – noemde zij hem Ben-Oni, maar zijn vader noemde hem Benjamin. Zo stierf Rachel en werd begraven aan de weg naar Efrat, dat is Betlehem. En Jakob zette op haar graf een opgerichte steen, dat is de opgerichte steen van Rachels graf tot op heden.*

Benjamin

Jakob noemt deze tweede zoon van Rachel *Ben-Jamin*: zoon van mijn rechterhand, zoon van de bejaardheid. Jakob is inmiddels 107 jaar. Benjamin is zijn twaalfde zoon.

Met dit vers is iets aan de hand. De meeste vertalingen noemen eerst *Ben-Oni*, de naam die Rachel noemt, en pas daarna *Benjamin*, de naam die Jakob hem geeft. In het Hebreeuws staat: *zijn moeder gaf hem de naam Ben-Oni terwijl zijn vader hem Benjamin had genoemd*. Dit geeft een ander beeld van het gebeuren: 'had genoemd' staat in de *voltooide* tijd, 'noemde' in de *onvoltooide* tijd.

Wellicht is het zo gegaan dat Jakob zijn zoon 'Benjamin' noemt en dat Rachel, vlak voordat zij sterft, zegt: hij heet geen *Benjamin* maar *Ben-Oni*. De stervende moeder reageert daarmee een beetje verbitterd op de naam die zijn vader hem heeft gegeven: deze zoon is de zoon van mijn ellende.

Ups en downs

Zou Rachel veel vreugde hebben gehad in haar leven? Als de geliefde vrouw van Jakob? Ze is vierentwintig jaar met hem getrouwd geweest en heeft hem in die tijd twee zonen geschonken. In alle jaren van haar huwelijk is er rivaliteit geweest met haar oudere zus Lea, die

Jakob veel meer zonen schonk. Acht jaar lang krijgt Rachel geen zoon. Op een gegeven moment zegt ze tegen Jakob: **Geef me een kind of ik sterf** (Gen.30:1).

Rachel heeft ook goede momenten gekend. Zestien jaar geleden zei zij: **moge God mij nog een andere zoon toevoegen**. Ze had de Heer om die zoon gebeden en God verhoorde haar gebed. Maar toen ze tien jaar geleden vanuit Haran met Jakob en Lea meeging naar Kanaän, nam ze een afgodsbeeldje mee en bedroog ze haar vader door daarover te liegen. In Sichem heeft Rachel dat afgodsbeeld ingeleverd, samen met alle anderen. Maar is dat van harte gegaan?

Vlak voor haar sterven reageert zij verbitterd bij het zien van de zoon die ze ter wereld brengt: ze noemt hem Ben-Oni: zoon van mijn ellende, zoon die mij onheil brengt. De Naardense Bijbel vertaalt die naam met 'ongelukskind'. Terwijl Jakob hem 'lievelingszoon' noemt (Gen.35:18).

Het graf van Rachel

Kort na het overlijden van Debora moet Jakob nu ook zijn geliefde vrouw Rachel begraven. Hij begraaft haar in de velden van Efrata, aan de weg naar Betlehem. Op haar graf plaatst hij een gedenksteen. Die steen staat er nog steeds.

Jakob handelt als Israël

En dan staat er in Genesis 35:21-22 – **Daarna brak Israël op en spande zijn tent aan de andere zijde van Migdal-Eder. En toen Israël in dit land woonde, ging Ruben heen en lag bij Bilha, de bijvrouw van zijn vader, en Israël hoorde het.**

Hier valt iets op: voor het eerst wordt Jakob hier bij zijn nieuwe naam genoemd: *Israël* reist verder. Ik vermoed dat Jakob is doorgegaan op grond van de bevestiging van zijn geloof in de beloften die God hem gegeven heeft. Hij heeft Debora en Rachel moeten begraven, maar gaat door en trekt verder op. Hij handelt naar zijn nieuwe naam: hij gedraagt zich zoals God het bedoelt. Ondanks het verlies van Rachel. Hij neemt het goed op, laat zich niet deprimeren, zakt niet weg in de ellende. Hij richt zich op God en gaat als *Israël* door, samen met zijn nieuwe zoon in wie de herinnering aan Rachel voortleeft. Bewonderenswaardig om je in zo'n situatie als 'Israël' te gedragen.

Schanddaad van Ruben

En prompt gebeurt er weer wat... dat zul je altijd zien. Je gedraagt je in zo'n moeilijke situatie naar de wil van de Heer, en dan krijg je vanuit een onverwachte hoek een 'mokerslag', middenin je gezicht.

In Migdal-Eder aangekomen, begaat Jakobs oudste zoon Ruben, een schanddaad: hij heeft gemeenschap met een vrouw van zijn vader, met Bilha, de slavin van Rachel. Ook die wordt Jakob ontnomen, notabene door zijn eerstgeboren zoon. Dit is werkelijk schandalig; niet alleen in het volk Israël, ook in de omliggende volken. Zoiets doe je niet. Maar Ruben doet het, ongelofelijk. Wat een afschuwelijke geest verheft zich hier. Vanuit het voorgeslacht: wetteloos, onrein, gewelddadig. En daar sta je dan: je hebt nog maar net je geliefde vrouw begraven en je daarna als 'Israël' gedragen, en dan krijg je dit...

Israël hoort het

Wat staat er dan? **En Israël hoorde het** (Gen.35:22b). De grondtekst meldt dat deze tekst een 'hiaat' bevat. De Septuagint heeft dit ingevuld en geeft aan dat hier zou kunnen staan: *en het was kwaad in zijn ogen*. De Canisiusvertaling zegt: Toen Israël het vernam, was hij er hoogst verontwaardigd over. In de Groot Nieuws Bijbel staat: Jakob hoorde daarvan en voelde zich diep gekrenkt. Dat is te begrijpen. Als Jakob vele jaren later stervende is en over al zijn zonen profeteert, komt deze gebeurtenis terug. Dan blijkt dat Ruben met deze schanddaad zijn eerstgeboorterecht heeft verspeeld.

Jakob terug bij Isaak

Jakob trekt hierna nog verder zuidwaarts en dan komt hij in Mamre, bij Kirjat-Arba - dat is *Hebron*. Zijn vader Isaak leeft nog en woont daar nog steeds. Tien jaar ná zijn aankomst in Kanaän komt Jakob ten slotte terug bij zijn vader Isaak. Daar vestigt hij zich, op die plaats van 'vereniging', die plaats van 'samenbinding'. Ik vermoed dat hij daarmee zijn oude vader - die inmiddels 167 jaar is - veel vreugde heeft gegeven. Jakob zelf is dan 107 jaar, ook niet jong meer.

In Mamre leven vader en zoon nog dertien jaar samen, totdat Isaak op 180-jarige leeftijd sterft. In die tijd zal er volledige verzoening tussen Isaak en Jakob hebben plaatsgevonden en zullen ze mooie dingen met elkaar hebben beleefd.

Ook moeilijke momenten

In die tijd zijn er ook moeilijke momenten geweest: een jaar na Jakobs aankomst bij Isaak wordt Jozef door zijn oudere broers naar Egypte verkocht. Dat heeft Isaak dus nog meegemaakt. Dat besef je niet altijd. Dat zie je pas als je in het 'Overzicht OT' de jaartallen naast elkaar legt...

([https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude Testament.pdf](https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude_Testament.pdf))

Isaak heeft niet meer meegemaakt dat Jakob vele jaren later op uitnodiging van Jozef naar Egypte trekt.

Isaak sterft

Als Isaak sterft, komt Esau terug uit Seir om samen met Jakob zijn vader Isaak te begraven in het graf waar ook Abraham, Sara en Rebekka zijn begraven, in de spelonk van Machpela. Zo eindigt Genesis 35.

Daarna gaat Esau weer terug naar Seir. Hij blijft niet bij Jakob wonen. Genesis 36 geeft de 'reden' hiervan aan...

Esau en Jakob gaan uiteen

Genesis 36:7-8 staat: ***Want hun have was te veel dan dat zij konden samenwonen, en het land hunner vreemdelingschap kon hen niet onderhouden vanwege hun kudden. Daarom ging Esau op het gebergte Seir wonen; Esau, dat is Edom.***

Waar hebben we dit eerder gelezen? Bij Lot en Abram. Ook toen zou het land te 'klein' zijn geweest voor twee kudden...

Ook nu is dit een 'drogrede'. De werkelijke oorzaak van het uiteengaan ligt in de *geestelijke* wereld. Lot 'spoorde' niet met Abram; zijn (geestelijk) hart was op iets anders gericht dan het hart van zijn oom. Lots verlangen ging uit naar *zichtbare* steden op aarde: Sodom en Gomorra. Abram was op zoek naar een stad in de *hemel*, hij verwachtte de stad met fundamenten waarvan God de ontwerper en bouwmeester is (Heb.11:10).

Hier zie je dat ook. Esau 'spoort' niet met Jakob en daarom gaan die twee uit elkaar. Om die reden is Esau niet bij Jakob gebleven toen hij terugkwam uit Paddam-Aram. Als Esau zich toen *werkelijk* verzoend had met Jakob, was hij bij hem blijven wonen en had hij mogen delen in de zegen van de Heer voor Jakob.

De reden van de scheiding tussen Abram en Lot, alsook van het uiteengaan van Jakob en Esau ligt niet in de natuurlijke wereld. De werkelijke oorzaak ligt in de geestelijke wereld.

Amalek

In Genesis 36:12 wordt een belangrijke nakomeling van Esau genoemd. ***Imna was een bijvrouw van Elifaz, de zoon van Esau, en zij baarde aan Elifaz Amalek; dit waren de zonen van Esaus vrouw Ada.*** Amalek groeit uit tot het volk van de Amalekieten, het volk waar Israël tijdens de reis door de woestijn veel last van heeft gehad. Dat zie je ook gebeuren in de tijd van de koningen.

Edom heeft eerder koningen dan Israël

Aan het einde van Genesis 36 zijn er in Edom al koningen aangesteld: vóórdat er in Israël koningen regeren. Edom is dus een volk geworden met sterke mannen, met strijders en koningen. We zullen nog vaak van Edom horen (*wordt vervolgd*).

ZENDING

UPDATE ACTION URUMA IN CONGO

Door Ingeborg Bahozi-Zoet

Naombi

Hierbij een update van ons werk voor Action Uruma in Congo. In oktober, tijdens de afgelopen reis naar Congo, heeft Roland Maombi kunnen opzoeken in haar dorp.

Roland en Ingeborg met hun drie kinderen

Maombi is een tiener die naar de middelbare school ging toen de rebellen haar dorp innamen. Ze is toen met haar gezin gevlucht naar de stad Goma. Daar kwam ze in een vluchtelingenkamp terecht. In december 2024 kwamen we met haar in contact en gaf ze aan heel graag onze naaitraining te volgen. Even wat *achtergrondinformatie*:

Visie om het evangelie te delen

In 2023 nodigde God ons uit om uit te gaan reiken naar de vluchtelingen die vanuit de omringende provincie gevlucht waren naar onze stad. We hebben altijd visie gehad om het evangelie van God te brengen vanuit Goma naar het noorden van Congo. Er is een weg die via vele dorpen en steden richting Zuid Sudan gaat.

Al vanaf het eerste gesprek dat Roland en ik samen hebben gehad hebben we het over de visie om op basis van 2 Kron. 7:14 een verandering te zien, waarbij mensen ***God gaan zoeken, aanroepen, zich bekeren van hun eigen wegen en zich vernederen voor God, dat God kan komen en het land kan genezen.***

Roland was al meerdere keren door God geroepen om het evangelie daar te delen. Nu was het in 2023 zo dat de rebellen tot ongeveer 10 km van de stad Goma naderden. Wij waren aan het bidden hoe we moesten reageren, velen om ons heen waren bezig met evacuatie.

Uitreiken in de vluchtelingenkampen

God gaf op dat moment duidelijk aan dat we als gezin konden blijven in Goma en mochten gaan uitreiken naar de vluchtelingen vanuit het noorden. Dat dit de mensen waren, waar hij visie voor had gegeven en dat we nu de mogelijkheid hadden om deze mensen te bereiken nu ze in de vluchtelingenkampen in onze stad waren kwamen wonen.

We hebben toen een aantal trainingen gegeven aan de jongeren van onze kerk en zijn een kamp ingegaan. Aanvankelijk zijn we van tentje naar tentje gegaan om mensen te bezoeken, hun verhaal te horen, soms gewoon zwijgend, daarnaast ook mensen te bemoedigen met Gods Woord, en voor mensen te bidden. Vervolgens hebben we een outreach georganiseerd, waarbij we hebben aanbeden, het evangelie hebben gedeeld en ook praktische hulp hebben gegeven door het uitdelen van dekens, zeep en tentzeilen.

Hun leven aan Jezus gegeven en daarna gedoopt

Er hebben toen 40 mensen hun leven aan Jezus gegeven, een week later toen we een doopdienst hadden georganiseerd, hebben daarnaast nog 30 mensen hun leven aan Jezus gegeven. Hierna zijn we deze mensen steeds blijven bezoeken, om met ze bidden. Ze kwamen ook regelmatig in de kerk.

Naaitraining met vrouwengroep

We zijn een naaitraining gestart om de mogelijkheid te bieden een vaardigheid aan te leren en tegelijk deze mensen te kunnen begeleiden in hun wandel met Jezus. Dit was de training die Maombi heel graag wilde volgen en waar ze in december 2024 mee is gestart.

Ze begon samen met een groep van 11 vrouwen en was toegewijd en leergierig. Toen in januari 2025 de M23 rebellen de stad Goma en omgeving innamen, hebben ze alle vluchtelingenkampen verwoest. Ze bedreigden de vluchtelingen met de dood als ze zouden blijven in Goma. Maombi is toen opnieuw gevlucht. Maar omdat ze zo graag de training wilde voltooien is ze teruggekomen, zo'n moedige beslissing. Ze heeft in juni 2025

haar certificaat behaald en heeft een naaimachine ontvangen.

Eigen naaiatelier opgestart

Maombi is daarmee teruggegaan naar haar dorp en is daar een eigen naaiatelier gestart. Toen Roland in Goma was wilde hij haar opzoeken, de reis was een autorit van ongeveer 2 uur, door het park waar de gewapende

groepen zich schuilhouden. Er was juist daarvoor heftig gevochten en Maombi en haar familie waren zo blij verrast dat Roland samen met twee kerkleiders hun kwam opzoeken.

Maombi vertelde dat ze verschillende klanten had, waar ze kleding voor naaide. De familie gaf aan zo blij te zijn met de training die Maombi had gevolgd. Ze gaven aan dat het haar zo bemoedigd had, waarde had gegeven en zelfvertrouwen dat ze een vaardigheid had geleerd.

Ondersteuning

Wil je ook iemand op deze manier ondersteunen? Een training van 6 maanden kost 250 euro per persoon. En om een naaimachine te doneren aan het einde van een training kost 150 euro. Hiermee kan je een leven compleet veranderen.

Als je geraakt bent door het werk dat God in Congo doet en meer wil weten of partner wil worden: kijk dan op onze website www.actionuruma.nl of neem contact op via info@actionuruma.nl

Heel veel zegen, Roland en Ingeborg Bahozi

OPENBARING IN VOGELVLUCHT (10)

LATE REGEN, DAGERAAD EN BARENSWEEËN

Door Toon van den Hoorn

In de vorige studie heb ik gezegd: tussen het 6^e en 7^e zegel is een soort *overgangstijd*: een half uur stilte.

Deze overgangstijd kenmerkt zich door 7 aspecten, nl.: stilte, voorbereiding, aanbidding en gebed, late regen, dageraad (vanuit gewilligheid), barensweeën en vuur. Vorige keer hebben we met elkaar doorgenomen: stilte, waarbinnen een heiliging en voorbereiding, van waar uit weer een aanbidding en gebed.

In deze studie behandel ik weer drie aspecten: *Late regen, dageraad, gewilligheid en barensweeën*.

1. Inleidend

Openb. 8:1-7 spreekt niet over late regen. Wel zien we bij de eerste bazuin (vers 7): hagel en vuur. (zie je schema).

De reactie van het rijk der duisternis op het openbaar komen van de eerste zonen Gods. Op het duidelijk geluid van zonen van God (*bazuin*), *die het evangelie volvoeren in hun leven*. Daarop komt het rijk der duisternis in beweging. Bij jou altijd gericht op die plekken, waarvan je losgekomen bent. Daar komt Belial verhevigd terug met al zijn oude troep. Vandaar de uitdrukking: *hagel en vuur*. *Hagel*, keihard, bedoeld om je plat te gooien, om je te beschadigen. *Vuur*, bedoeld om te verbranden.

Openbaring 12 maakt dit beeld compleet. De vrouw staat gereed om de zoon te baren. De draak tegenover de vrouw. Ook gereed om zodra zij gebaard heeft die zoon te verslinden. Hij achtervolgt de vrouw. Hierin onderken je *de achtervolging*, die je bij het beginnend Zoonsleven ervaart. *Juist als je uit het zesde zegel in die rust wil ingaan*. De draak spuwt met zijn grote kop *hagel en vuur*. Openb. 13 werkt dit nader uit: *de openbaring van de antichrist*. Dit alles is dus het gevolg van het openbaar komen van de eerste zonen van God.

Dan valt *daarvoor* in dat half uur stilte: de late regen tot rijping naar het zoonschap (= rijping van de oogst).

2. Late regen Jak. 5:7

We plaatsen dit in het kader van Openbaring 8. De landman wacht op de kostelijke vrucht. Op het openbaar worden van zonen van God. *Dan moet eerst de late regen vallen*.

Wat is regen? Deut. 32:2. Mijn *leer* druipe als regen, mijn rede druppel als dauw.

De regen is dus de leer. De woorden van de Heer, waarin de Geest des Heren kan doorwerken. *Het water des levens*: dat zijn de woorden Gods. Dat is het evangelie in al zijn volheid.

Deelhebben aan deze regen is een persoonlijk proces. Je gaat in op de woorden van God, die naar het zoonschap in jouw leven voeren. Mijn leer *druipe* als regen: druipen, dat is dus het werkzaam zijn van de leer. En het ten volle beleven in je persoonlijk leven, omdat je erop ingaat.

Als iemand deel heeft aan de late regen, *beleeft hij* in zijn persoonlijk leven de volledige doorwerking van het Woord.

Je vindt de late regen in de gemeente. **En dat in de stilte, in de periode van voorbereiding. In aanbidding, in gemeenschap met de Heer. Dit alles bij elkaar is de situatie waarin de late regen valt.**

Je kunt geen late regen beleven als je je niet voorbereidt of als je opgejaagd wordt, maar in intense vrede *kan Jezus woorden tot jou spreken, die jou tot volheid brengen*.

Het is een persoonlijke zaak in deze tijd om je daarnaar uit te strekken, dan kun je het druppelen ervaren.

Wie wacht er nu op deze late regen? Jak. 5:7

De Landman. God wacht. Totdat wij uit zijn woorden datgene opvangen, verstaan, in ons hart opnemen, *wat werkzaam is als late regen*. De Landman wacht tot het moment dat wij het geheel van het aangeboden evangelie in ons leven hebben verwerkt.

De komst van de Heer is een gevolg van verwerken van vroege en late regen in ons leven. Als daar een gemeente is, die dat half uur stilte in al zijn volheid verstaat en beleeft, dan is de komst van de Heer nabij. Het hangt van de gemeente van Jezus Christus af, of er een spoedige komst van de Heer te verwachten is. Het hangt van jou en mij af of Jezus in deze gemeente kan komen. Of Jezus in jouw en mijn leven kan komen. *Dat is mijn verantwoordelijkheid. Daar wacht de Vader op*.

De Heer spreekt elke dag. *Zijn leer druppel als dauw*. Heerlijk. *Dat bevordert een volledige inzet en tegelijkertijd een volledige breken van elk verzet*.

Jeremia 5:23-25.

Het hardnekkige, het weerspannige van het volk, staat daar, houdt de regens bij hun vandaan. *Het is Belial* (als laatste eiland, als vorst van de wetteloosheid en weerspannigheid) er om te doen jou in deze tijd de woorden van God niet te laten horen, woorden van God niet te laten begrijpen, woorden van God niet te laten doen. Hij heeft het hart van het volk van God lange tijd weerspannig kunnen maken. Daardoor kan de late regen niet komen. Die zorgt ervoor dat je je met allerlei andere dingen bezig laat houden. Met de bedoeling dat jij geen Zoonsleven openbaart.

Dat is je eigen persoonlijke strijd. Die is niet voorbij als je bevrijd bent. Die begint dan pas. Maar wel vanuit de stilte, wel vanuit heiliging en bereidwilligheid, wel vanuit aanbidding en gebed.

Dan is de geest van de antichrist (Belial) werkzaam en ontkent alles wat jij opbouwt. Dan bouw jij je verder op in Gods gedachten. Je vangt die op, past die toe en beleeft die.

3. Psalm 110:2-3. De dageraad

Je mag de rijping van de oogst, de rijping naar het Zoonsleven ook de dag des Heren noemen. Wat gaat vooraf aan de dag? De dageraad. In **Psalm 110** komen aspecten naar voren uit deze periode. Stilte, heiliging, voorbereiding, aanbidding en gebed, late regen. Je ziet in deze psalm aspecten die het beeld aanvullen.

De dageraad, voorafgaand aan de dag. Opnieuw een kenmerk van deze periode van een half uur. *Uw volk is één en al gewilligheid ten dage van uw heerban.*

Je bent één en al gewilligheid waar de oproep tot de strijd klinkt. Je rekent totaal af met elke vorm van weerspanning. Je onderkent **Belial** t.a.v. jouw verdere ontwikkeling naar het zoonschap.

Je heerst te midden van je vijanden

Hoe kun je heersen te midden van je vijanden? Als je innerlijk *in de rust bent*. Als je bevrijd bent van je vijanden en gewoon op je plaats en positie staat. Een en al gewilligheid. De volledige bereidheid met de Heer en Zijn gemeente door het vuur te gaan. *In heilige feestdos. De gewilligheid kenmerkt zich door een totale heiligheid.* Dan zullen wij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht der gerechtigheid.

Wat komt er uit die dageraad? Dauw van jonge mannen. Zonen Gods rijzen bij het aanbreken van de nieuwe dag uit *de schoot van de dageraad* op voor Koning Jezus. *Als dauw*. Ze zijn in staat om milddadig levenwekkend bezig te zijn. Opdat mensen meegaan in die heerlijke feestdos. Dit staat te gebeuren. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dit gaat gepaard met barensweeën.

4. Aan de baring gaan barensweeën vooraf, Openb.

12:1-2

Een groot teken in de hemel. Een vrouw. Beeld van de gemeente. Op het punt om te baren. Om zonen van God voort te brengen. Van hoofd tot voeten in het evangelie ingebed. Helemaal opgenomen, helemaal vol van het evangelie. *Dat is de vrouw*. Zij is in barensnood. De draak staat tegenover haar. Met dit als doel: de baring tegenhouden of, als die baring een feit is, de zoon verslinden.

Die vrouw schreeuwt. Dat schreeuwen is de intense hartenkreet naar de Heer: Heer ondanks alles wat nu op me af komt, ga ik met u door, want ik heb U lief.

Stilte en schreeuwen. **Die stilte is de stilte die tussen de weeën door iedere keer weer je deel is.** En dan komt er weer zo'n wee. En dan verhef je je weer om te heersen te midden van je vijanden. Om geduld te oefenen, je hart te sterken, in aanbidding te blijven. En de vijand moet zich weer terugtrekken en dan is daar weer die

stilte. Die stilte is ook een stilte die in de strijd kan **blijven bestaan**. Het tijdstip van baring nadert. *Oefen geduld, sterk je harten, de komst des Heren is nabij. In het geduld ligt de grootst mogelijke kracht.* Zolang je geduld oefent, ga je er niet onderdoor. En dit is nodig om in die laatste fase tot volle rijpheid te komen.

Wat doet de Heer? Hij strekt in die fase van Sion Zijn machtige scepter uit. Hij schenkt zijn late regen in stromen. *Dat is de actie van de Heer*. Hij komt je tegemoet. Hij laat je niet alleen. Hij schenkt Zijn woord in stromen. Daardoor wordt die zoon geboren. Dat is het einde van die voorbereidingsperiode. Dat luidt de nieuwe fase in van het zevende zegel, de eerste bazuin.

5. Tenslotte

Openbaring is een boek dat actueel is. De baringstijd is nabij gekomen. De Here is nabij. Hij is bezig van Sion zijn machtige scepter uit te strekken. Hij doet er alles aan om nu met ons tevoorschijn te komen. Machtige doorwerking van Hem in Woord en Geest, in hen die heilig leven. In hen die werken met alles wat mogelijk is. In hen die in stilte en vertrouwen hun sterkte zoeken. In hen die zich willen voorbereiden. Het is de tijd van de late regen. Drink het in en vul het in. Laten wij als gemeente maar doorgaan in grote vreugde, eendrachtig vol verwachting en in heilige feestdos (*wordt vervolgd*).

[Overzicht studies Openbaringen](#)

[Schema zevende zegel Openbaring](#)

[19951101-2366b-TvdH-openb8.1-6-6 verschijnselen](#)

[Late regen, dageraad, barensweeën-\(op10\)](#)

OP WIE LIJK JIJ EIGENLIJK?

Religie en relatie vanuit Kaïn en Abel belicht

Naar de MP3 van de boodschap gehouden op 02-11-2025 in de VEG 'De Goede Herder' te Sneek

Door Pieter-Floor Bassa¹

Persoonlijke intro

Goedemorgen. Zoals een aantal van jullie weten, ben ik inmiddels weer begonnen met werken. Bij Zeina op het werk zag het ernaar uit, er

¹ De man van Zeina Bassa-Dafesh die de jongerenrubriek in Hoger-Op verzorgt. Het echtpaar Bassa pioniert in de huisgemeente LEEF in Veghel: <https://leef-veghel.nl/2025/11/20/leef-en-de-living/>

moesten een aantal mensen uit tegen vergoeding. Het zag ernaar uit dat dat de weg voor Zeina was. Dat bleek uiteindelijk juist niet het geval geweest te zijn. Daar kan ik zelf alles over zeggen, daar ga ik niets over zeggen. Maar bij mij was er inmiddels wel een denkproces op gang gekomen en toen dacht ik van: ja, eigenlijk is het best wel weer leuk om te gaan werken. Dus dat heb ik gedaan en ik heb even contact gelegd met een detacheringsbureau. Ik ben op gesprek geweest, ze wilden me graag hebben. Maar ik had ook beloofd aan een oud-collega die manager was geworden bij een andere gemeente om, als ik ooit weer zou willen werken, om dat even te laten weten. Ja, en toen is dat heel snel gegaan.

Dus nu ben ik sinds half oktober als senior beleidsadviseur bij de gemeente Vught in dienst. En daar zal ik onder andere ook de jonge medewerkers coachen. Je zou het niet zeggen, maar ik ben al wat meer op leeftijd (40+) en ik heb wat ervaring... Dus ja, dan word je gevraagd om ook wat jong talent te gaan coachen. Dus dat is wel weer een mooie uitdaging.

Waar komen we vandaan?

Een meisje vroeg op een gegeven moment aan haar moeder: mama, waar komen we nou eigenlijk vandaan? Waarop haar moeder zei: wij stammen af van Adam en Eva, de eerste mensen die God gemaakt heeft. Het meisje dacht, ik ga het toch maar voor de zekerheid nog even aan papa vragen. Dus ze gaat ook naar papa en ze stelt diezelfde vraag. En dan zegt haar vader: wij stammen natuurlijk af van de apen. Uiteraard is dat meisje helemaal verward en ze gaat weer terug naar haar moeder. En ze zegt: jij zegt dit en papa zegt dat en ik snap het niet. Hoe kan dat nou? En dan glimlacht haar moeder en zegt, het is eigenlijk heel simpel: Ik heb het gehad over mijn kant van de familie... en papa heeft het gehad over zijn kant van de familie.

Op wie lijkt jij?

Boven deze preek wil ik de vraag eigenlijk zetten: *op wie lijkt jij eigenlijk?* Dat wil ik doen aan de hand van het verhaal van Genesis 4. Waarin je eigenlijk ook twee kanten van de familie ziet. En dat is het verhaal van Kain en Abel.

We gaan het lezen in Genesis 4:1-11. En daar staat: ***En Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw. En zij werd zwanger en baarde Kain. En zei: ik heb een man van de Here gekregen. En ze baarde opnieuw, zijn broer Abel. Abel werd herder van kleinvee en Kain werd bewerker van de aardbodem. En het gebeurde na***

verloop van dagen dat Kain van de opbrengst van de aardbodem aan de Here een offer bracht. Ook Abel bracht een offer van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet. De Here nu sloeg acht op Abel en op zijn offer. Maar op Kain en zijn offer sloeg hij geen acht. Toen ontstak Kain grote woede en hij liet zijn hoofd zakken. En de Here zei tegen Kain, waarom bent u in woede ontstoken? En waarom heeft u uw hoofd laten zakken? Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar u moet over hem heersen. En Kain sprak met zijn broer Abel.

En het gebeurde toen zij op het veld waren dat Kain zijn broer Abel aanviel en hem doodde. En de Here zei tegen Kain, waar is Abel, uw broer? En hij zei, ik weet het niet, ben ik de hoede van mijn broer? En hij zei, wat hebt u gedaan? Er is een stem van het bloed van uw broer dat van de aardbodem tot mij roept. Nu dan, u bent gevloekt weg van de aardbodem die zijn mond heeft opengedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen.

Vergelijking tussen Kain en Abel

Kain en Abel waren zeer waarschijnlijk de eerste twee kinderen van Adam en Eva. En ze hadden uiteraard dezelfde moeder en dezelfde vader. Ze woonden in hetzelfde huis en ze kregen dezelfde opvoeding. En toch zie je dat hun wegen totaal uit elkaar lopen.

Dan rijst natuurlijk de vraag, als we dit stuk gelezen hebben: *Hoe is het mogelijk dat God de ene wel aanvaardt en de ander niet? Want Kain en Abel, ze brengen immers allebei een offer.*

Beide mannen aanbidden God, in ieder geval voor het oog. De buitenkant lijkt precies hetzelfde. Je zou kunnen zeggen, deze twee mannen gaan alle twee op zondagmorgen naar de kerk, misschien wel in Sneek...

Er zijn twee altaren, twee offers en twee gelovigen. Maar *God kijkt niet allereerst naar het altaar. Hij kijkt naar het hart van de aanbieder.*

Want je leest tussen de regels door dat Abel een eerstgeborene van zijn kudde pakt. En van het dier pakt hij ook nog eens het vet en dat is het beste deel van het dier. En van Kain lezen we niet, dat hij bewust het beste uitkiest.

En Abel zegt daarmee eigenlijk tegen God: *Heer, U bent mij alles waard. Ik wil U het beste geven wat ik heb.* Alles wat ik heb, is van u. En met Kain is het dus anders.

Hij pakt niet het eerste of het beste, maar hij pakt gewoon iets. Misschien dacht hij: als ik dit doe, dan zal God wel tevreden zijn. Dan is het wel goed. Het voelt een beetje alsof hij een punt van zijn actielijstje afstreept. Zijn hart is er niet echt bij betrokken. En dan lezen we dat God het offer van Kain afwijst. En nogmaals, dan rijst de vraag: waarom? Niet omdat het offer op zichzelf verkeerd was. Niet omdat het graan verrot was.

God ziet het hart aan

Maar we kunnen leren uit de geschiedenis van David, dat God heel erg naar het hart kijkt. Want 1 Samuël 16:7 zegt, de mens kijkt naar wat voor ogen is, maar de Heer kijkt naar het hart.

Wat het verschil is tussen de twee broers

Deze mannen werkten beiden misschien wel hard voor de kost. Nogmaals, beiden hebben dezelfde ouders. Ze brachten beiden een offer. Maar toch is er verschil. De ene was geïnteresseerd in het behagen van zijn Heer, van zijn God, op de voorwaarden die God stelde. En de andere was gericht op het behagen van God, maar hij wilde het wel doen op zijn eigen voorwaarden, onder zijn eigen condities. Kain heeft de insteek - lezen we door het verhaal heen - ik schiet niet tekort, God schiet tekort. Kain wordt niet afgewezen vanwege zijn offer, maar zijn offer wordt afgewezen vanwege Kain. Een belangrijk verschil.

Zijn hart was ten diepste niet in orde met God. En dat blijkt ook wel uit de situatie als hij in woede ontsteekt. Er staat in de grondtekst zoets als: zijn gezicht werd heet. Hij kookte dus letterlijk van woede. Want hij had toch hard gewerkt, maar God kijkt juist niet naar prestaties. *Hij kijkt naar overgave, hij kijkt naar het hart. En hier wordt het verschil zichtbaar tussen Abel en Kain, tussen religie en relatie. Religie zegt: ik breng iets, dus God moet wel tevreden met me zijn. Relatie zegt: ik vertrouw God met het beste wat ik heb.*

In de spiegel kijken

En wat je ziet in het verhaal van Kain en Abel, is dat Abel eigenlijk een spiegel is voor Kain. Abel laat iets zien van hoe God het leven bedoeld heeft. Een leven vanuit overgave.

Maar dat is voor Kain te pijnlijk. Dat is voor Kain te confronterend. En dan komt God, niet met één of andere harde donderpreek, maar hij stelt drie zachte, genadige vragen.

En dat is iets wat we de Here Jezus ook zien doen in het Nieuwe Testament. Vaak als Hij vragen krijgt, dan stelt hij vragen terug, om mensen aan het denken te zetten. En dat doet God hier bij Kain.

En dan vraagt hij: *“Waarom ben jij zo boos?”* Hij houdt een spiegel voor. *“Waarom laat je je hoofd hangen?”* Hij houdt opnieuw een spiegel voor. Als je het goede doet, kun je het hoofd toch weer opheffen.

Hij zegt niet tegen Kain, je bent mislukt. Je bent een mislukking. Maar hij zegt wel, kijk eens eerlijk naar jezelf.

Kijk eens naar je hart. Kijk eens wat er gebeurt. De Bijbel leert ons dat de wet, het Woord van God, ook een spiegel voor ons is. Dat kun je teruglezen in Jacobus 1:22-25. En het mooie is, een spiegel laat zien wat er aan de hand is. Dus als je in een spiegel kijkt en je kijkt naar je gezicht, dan kan daar bijvoorbeeld een puist zitten. Een spiegel maakt zichtbaar wat er aan de hand is. Maar de spiegel maakt het niet schoon. De spiegel verhelpt het niet, maar het maakt het dus wel zichtbaar.

Alleen genade kan schoonmaken. Alleen genade kan je vrijpleiten, kan je vrij maken.

En wat doet Kain dan? Hij pakt als het ware een grote steen en hij gooit de spiegel kapot. Dat is wat er gebeurt. Hij kan het gewoon niet aanzien. Het was te pijnlijk. Het was te groots. En zijn trots was te sterk. Hij kiest woede in plaats van bekering.

Zien wij niet goede dingen eerlijk onder ogen?

En als we eerlijk zijn, is dat misschien ook wel wat wij weleens doen. Als God ons door zijn Woord iets laat zien in ons leven dat niet zo fraai is. Als we tot de ontdekking komen, dat iets in ons leven niet deugt of niet goed is. Dan kan het ook voor ons te pijnlijk en te confronterend zijn. Niet dat we letterlijk iemand doodmaken. Maar het kan wel dood in ons hart teweeg brengen. En dat alles, omdat we iets zien wat we liever niet zien. En dan is ook voor ons de vraag: willen we ons bekeren of niet?

Twee mannen vaak als voorbeeld gesteld

De Bijbel spreekt heel vaak over twee mannen. En dan als tegenstelling: Ismaël en Isaak. Jacob en Esau. Oudste zoon, jongste zoon. Twee moordenaars aan het kruis. En zo kan ik nog wel even doorgaan.

En ik zei het al: wat je ziet in het verhaal van Kain en Abel, dat is het verschil tussen religie en relatie.

Middel en doel niet verwarren

Religie, dat kan je volgens het dikke Van Dale woordenboek goed vertalen met geloofsleer. Met

wetten, regels en gewoontes. En op zich kunnen die goed zijn. Op zich kunnen die je helpen. Alleen ze horen wel een *middel* te zijn, om tot relatie te komen. Het gaat pijnlijk mis als de wetten, de regels en de gewoontes een *doel* op zich worden. Want het is religie die zegt tegen relatie: het is niet echt, het is fake, het is nep wat je doet. Dat zie je ook heel scherp terugkomen in het leven van Jezus.

Religie of relatie?

Als Hij allerlei wonderen doet, dan zeggen de Schriftgeleerden: Jij komt van de duivel. Moet je nagaan, de Zoon van God en dan krijgt Hij de woorden, jij bent van de duivel. Dus religie zegt tegen relatie, het is niet echt, het is nep, het klopt niet.

God is allergisch voor religie

Relatie baant de weg naar God. Religie, als doel, blokkeert die weg. En wat je ziet is *dat God allergisch is voor religie*.

Ik ben zelf allergisch voor katten. En wat je dan ziet, is dat je die beesten een beetje op afstand wilt houden. Je denkt van, nee, niet te dichtbij. Helaas zoeken ze me soms op, dus dan moet ik een beetje schoppen of zo... Maar in ieder geval, ik moet ze op afstand houden. En ik geloof dat dat bij God ook zo is met religie. *Religie als doel hebben, dat is zo niet waar Hij voor staat, dat is zo niet wie Hij is*. Dus dan ontstaat er automatisch afstand. Want God heeft een enorme hekel aan *doen alsof*.

Waar je voor bedoeld en geroepen bent

Natuurlijk houdt God van ons als mensen. Maar als wij allerlei religieuze handelingen hebben en we dat belangrijker vinden dan de relatie, dan houdt Hij dat liever op afstand. Niet om ons te veroordelen, maar om ons te waarschuwen. Om te zeggen van: hier heb Ik je niet voor geroepen. Dit is niet waarvoor jij bedoeld bent. Hiervoor heb Ik je niet gemaakt. Hij heeft er een hekel aan als je zegt bij Hem te horen en juist het tegenovergestelde laat zien. Bijvoorbeeld, God is liefde. En dat we liefdeloos zijn tegenover andere mensen...

Smaad krijgen of in zekere zin vervolging

Religie zonder relatie zal altijd relatie vervolgen. En ik moest daarbij bedenken aan de geloofsdoopt. Dat je ziet dat mensen in een kerksetting zijn opgegroeid, waar de kinderdoop geleerd wordt. En dat er dan één van hen tot levend geloof komt. Waarbij hij tot conclusie komt bij het lezen van de Bijbel: Ja, ik moet de geloofsdoopt ondergaan. Dat is wat ik wil, dat is wat ik geloof dat God van me vraagt. En dat anderen dan zeggen: ja dat is nep,

dat is niet zoals het hoort. Dat past niet in het of eigenlijk ons plaatje. En dat er dan in zekere zin ook een soort vervolging plaatsvindt.

God zoekt naar inkeer, maar boze reacties volgen...

God hield Kain een spiegel voor met het doel dat Hij zich kon bekeren, om hem tot inkeer te brengen. Hij wilde hem bevrijden van religie als doel. Maar in plaats daarvan werd Kain boos en toornig.

Jezus Zelf was ook een spiegel voor de Farizeeërs, de Schriftgeleerden, ik zei het al. En je ziet ook dat die Schriftgeleerden, ook letterlijk trouwens, een steen pakten en probeerden om Jezus te doden. Dus daar zie je het principe ook weer terugkomen, dat er zoveel woede is, dat ze Hem wilden doden. Verder zie je dat de mensen uit de synagoge Jezus van de berg willen duwen.

Dus dat mechanisme zie je weer terugkomen, ook in het Nieuwe Testament. En als religie relatie ontmoet zijn er twee mogelijkheden. Religie transformeert naar relatie of religie probeert relatie 'om te leggen', soms dus letterlijk.

Wij zijn ook een spiegel voor de mensen om ons heen. Wij zijn bedoeld om God te laten zien aan de mensen om ons heen. En voor sommige mensen is het wel aantrekkelijk. En andere mensen hebben ook zoiets van, we houden het op afstand en zijn daar soms heel duidelijk in. Wij vinden het niet zo fijn om in jouw omgeving te zijn. Wij vinden het niet zo prettig wat je zegt...

Religie binnen het kader van relatie is goed. Want gewoonten in onze relatie met God kunnen ons echt helpen. Maar religie zonder relatie is dodelijk.

Religie vervolgt relatie

En je ziet in de Bijbel heel veel verhalen terugkomen waarin religie relatie vervolgt. Denk aan Saul en David. Als Saul op bepaalde momenten gewoon zijn speer pakt en naar David gooit met het doel om hem te doden. De broers van Jozef en Jozef, hetzelfde principe. De Joodse leiders richting Stefanus. Korach en Mozes. En ook in het verhaal van de oudste zoon en de jongste zoon in de gelijkenis zie je dat ook weer terugkomen. Dat de oudste zoon de jongste zoon in zekere zin vervolgt. Maar het meest pakkend en veelzeggend is natuurlijk Jezus die door de Schriftgeleerden wordt vervolgd. God zal religie altijd afwijzen, maar altijd met het doel dat jij religie afwijst en komt tot relatie met Hem. *God wijst Kain niet af, maar hij gaat liefdevol met het gesprek aan*.

Religie brengt angst met zich mee

En wat je ziet ook bij religie is dat het een juk van angst met zich meebrengt. Angst om veroordeeld te worden. Angst om buitengesloten te worden, zoals de oudste zoon zich buitengesloten voelde. Angst om je afgewezen te voelen. Angst om tekort te schieten.

Op de automatische piloot of met je hart?

Natuurlijk heb ik ook nagedacht over mijn eigen leven van hoe dat werkt en ik kwam eigenlijk tot de conclusie dat als ik kijk naar mijn gebedsleven dat er best wel momenten kunnen zijn dat ik het meer doe uit gewoonte. Een beetje of iets meer op de automatische piloot. En dat er ook momenten zijn dat ik echt met mijn hart erbij bepaald ben. Dat ik echt van hart tot hart met God praat en dat er zelfs ook soms een bepaalde emotie bij komt kijken. En het gaat niet zozeer om de emotie aan de ene kant, maar aan de andere kant zegt het ook wel iets als het je raakt.

Vrij of gebonden

Het woord religie is afgeleid van het Latijnse woord *religare*. En dat betekent 'vastbinden'. Re is 'opnieuw' en ligare is 'binden'. En dat is eigenlijk ook wel het risico van religie. Dat als we tot geloof komen we in de vrijheid gaan leven, maar dat er momenten zijn dat we opnieuw gebonden worden. Door de wetten en de regels die ons eigenlijk van God weghouden. Klinkt een beetje als tegenstelling, maar toch kan het zo werken in ons leven. Ik heb die momenten ook wel gehad dat je religieus wordt. En dat je eigenlijk de relatie meer en meer verandert in het gericht zijn op de wetjes en de regels. Dan word je hart, koud en zakelijk. En daar moeten we onszelf op toetsen.

Op het hart gefocust of op (uiterlijk) gedrag

Religie is alles wat regels belangrijker vindt dan relatie. Religie zoekt niet het hart, maar focust op gedrag. En daarom is het heel moeilijk om liefde en verbinding een weg te laten vinden.

God had Kain kunnen laten gaan, maar Hij doet het niet. Hij spreekt hem aan om hem te redden, niet om hem te veroordelen. Zo is God. Hij zoekt geen perfecte offers, maar wel open harten.

De parallel met en het betere van Jezus

De Hebreënbrieff in hoofdstuk 12 vers 24 leert ons het volgende. Het bloed van Jezus spreekt een beter woord dan het bloed van Abel. Abels bloed riep vanaf de aarde wraak, maar Jezus' bloed roept vanaf het kruis vergeving. Waar Kain zijn broeder doodde, gaf Jezus Zijn

leven voor zijn broeders. *Daar aan het kruis neemt Jezus de plaats in van iedere Kain, zodat elke Abel mag leven.*

Gewoonte en sleur of een hartezaak

God zegt vandaag, Ik wil niet wat jij kunt brengen, Ik wil wie je bent. *Leg je hart in mijn hand, want wat jij in Mijn hand legt zal Ik nooit loslaten.*

Soms zijn we als Abel, ons hart brandt van liefde voor God. We willen het beste wat we hebben geven aan Hem. Maar soms kunnen we ook zijn als Kain: koud, kil en afstandelijk. We doen wat moet, maar zonder geloof en passie...

We zingen, we bidden, we dienen, maar ons hart is er niet bij betrokken. *En God zegt niet tegen ons: doe meer, maar hij zegt wel: kom dichterbij. Ik wil dat je in Mijn aanwezigheid bent.*

Misschien voelt jouw geloof ook wel als een soort routine, als een sleur. Misschien voel je je afgewezen, of ben je teleurgesteld in God, omdat Hij bepaalde dingen niet doet. Hij nodigt ons uit om niet langer onze prestaties te brengen, maar onszelf. Om ons hart aan Hem te geven, steeds opnieuw. Want ik zei het al: religie brengt afstand, maar relatie brengt nabijheid. En God wijst religie af, maar altijd met het doel dat jij tot relatie komt met Hem.

Oproep aan jou

De vraag die ik vanmorgen wil stellen aan jou is, wat breng jij aan God? Hoe ga jij naar Hem toe? Wat is de basis van jouw gaan naar Hem toe? *God kijkt niet naar wat je brengt, maar naar hoe je komt.* Abel bracht zijn hart. Zijn hele ik of wezen zou je kunnen zeggen.

Kain bracht zijn handen. Dus de vraag die ik eigenlijk wil stellen is, waarom doe jij de dingen die je doet in je leven met God? Is het vanuit gewoonte? We doen het toch allemaal zo? Ik zie het in de kerk gebeuren bij anderen, dus ik doe het ook maar. Of heeft het echt met je hart te maken? Het is goed om je hart ook gewoon regelmatig te toetsen. Om te kijken van, hoe zit ik in de wedstrijd? Hoe is mijn houding naar God? Hoe is mijn houding naar andere mensen? Is er liefde? Of is er afstand? En zo wil God ons hart vormen, meer en meer als het hart van Abel. Abel die onbedoeld bereid was om zijn leven te geven. Hij wist niet wat er komen zou, maar opeens was het voorbij...

[20251102-6540-PieterFloorBassa-gen4:1-10-Religie en relatie vanuit Kain en Abel-Sneek](#)

DE DAAD BIJ HET WOORD

WAT BETEKENT HET DAADWERKELIJK EN CONSEQUENT VOLGEN VAN JEZUS? (1)

Door Pieter van Berkel

Het hangt af van mijn persoonlijke gerichtheid.

In mijn vorige bijdragen hebben we het ondermeer gehad over heiliging, en het heiligen ten behoeve van anderen. Dit is onze opdracht: ons te heiligen. Zonder heiliging kunnen wij niet in de nabijheid van God en Jezus zijn. Zij zijn immers heilig. Heilig betekent: *anders zijn*, apart gezet worden en dat wordt door Jezus mogelijk gemaakt. Heiliging is een proces, dat plaatsvindt gedurende het leven van een wederomgeboren mens. *Filipenzen 1:6 NBV21 zegt: Ik ben ervan overtuigd dat Hij die dit goede werk bij u begonnen is, het ook zal voortzetten tot het voltooid is op de dag van Christus Jezus.* Maar...dit hangt af van mijn persoonlijke gerichtheid hierop. Vandaag wel, maar morgen even niet? Wat ik wil zeggen is, hoe vastberaden en consequent zijn we om dit heiligingsproces in ons leven helemaal door te laten werken? Willen we dit alleen als we de Heer nodig hebben of willen we dit uit pure liefde voor God en Jezus ongeacht de situaties waarin we zitten of komen? Dit brengt mij op het onderwerp 'Jezus volgen'. Wat betekent dit nu echt en... hoe doen we dat *zoals* de Heer dat zo graag wil. Jezus (leren) volgen in de diepste betekenis van het woord is voor mij absolute prioriteit. Het betekent simpel gezegd '*worden zoals Jezus zelf*' en spreken en handelen, zoals Hij dat zou doen (1 Joh. 2:6) in wat voor situatie ik ook terecht kom of zit. Heel mijn leven, mijn denken, mijn handelen, mijn keuzes afhankelijk stellen van mijn persoonlijke relatie met God en Jezus. Graag neem ik de lezer mee in hoe ik dat zie en beoefen en ook ervaar. Met het doel elkaar aan te moedigen door te gaan en vol te houden hoe moeilijk situaties soms kunnen zijn.

Verzegeld met heilige Geest

Door onze bekering en doop hebben we uitgesproken Jezus te willen volgen. Dat is makkelijk gezegd. Helaas blijkt de praktijk vaak erg weerbarstig. Het rijk der duisternis komt en blijft in beweging op het moment van iemands keuze. Hoe spontaan en enthousiast was

ik zelf in het begin! Gaandeweg verwaterde dat. Herkenbaar? Door de tijd heen hebben we inzichten ontvangen en heeft de Heer ons alle ingrediënten in handen gegeven om het mogelijk te maken Hem te volgen namelijk:

Door de doop in heilige Geest zijn we in de eerste plaats verzegeld. Dat wil zeggen een onvervreemdbaar eigendom geworden van God. Dat is de garantie van onze eeuwige erfenis, onze volledige bevrijding en daarmee van onze persoonlijke geestelijke volwassenheid.

Efeziërs 1:13-14 NBV21: In Hem bent ook u, toen u de boodschap van de waarheid hoorde, het evangelie van uw redding – in Hem bent u, toen u tot geloof kwam, gemerkt met het stempel van de heilige Geest, die ons beloofd is ¹⁴ als voorschot op onze erfenis, opdat allen die Hij zich heeft verworven verlost zullen worden, tot eer van Gods grootheid.

In de Efezebrief wordt nog een keer over deze verzegeling gesproken. *Efeziërs 4:30: en bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tot de dag van de volledige verlossing* (Hier kom ik later op terug).

Jezus door God gezalfd en wij met Hem

Jezus, de gezalfde heeft tijdens Zijn leven op aarde de natuur van God laten zien. Hij kwam met goed nieuws voor de armen, de gebrokenen, de gevangenen, de blinden en de verslagenen. Jezus heeft ervoor gezorgd dat mensen vergeving kunnen ontvangen van zonden en weer in harmonie met God kunnen leven. Hij is ons grote voorbeeld. Omdat Jezus gezalfd is kon Hij óók onze Hogepriester worden. Apart gezet om te bemiddelen tussen God en de mensen. Hij verzoent de mens met Zijn eigen bloed. Hij spreekt namens God. Alles wat Hij zei, had Hij eerst de Vader horen zeggen (Joh. 5:19). En toen Jezus opgewekt werd uit de dood, kreeg Hij de hoogste positie aan de rechterhand van God die Hem absolute heerser maakte over alles. Door Jezus Christus kan God **ons** ook op dezelfde manier zalven met heilige Geest. Daarom kunnen *ook wij* een speciale taak voor God vervullen: het evangelie verspreiden met kracht aan de verloren mens. Gods Geest maakt ons hierdoor ook bekwaam, om te functioneren in priesterlijke taken, want ook wij kunnen bemiddelen tussen ongelovigen en God (heiliging ten behoeve van anderen). Hij maakt ons ook bekwaam in profetische taken, want we mogen en kunnen spreken namens God (1 Petr. 4:11). En... wij kunnen met gezag en bevoegdheid gekregen van Jezus als koningen

heersen over de werken van de duivel. 2 Korintiërs 1:21-22, HSV: *En Hij, die ons met u bevestigt in Christus en ons gezalfd heeft, is God, die ons ook verzegeld heeft en het onderpand van de Geest in onze harten gegeven heeft.*

Jezus volgen = totale overgave van je leven aan de Heer

Door onze persoonlijke doop in water en Geest zijn ook wij gezalfd. D.w.z. *apart gezet en toegerust* door God om de taak die Hij ons geeft uit te kunnen voeren. Zo wordt het ons mogelijk gemaakt Jezus te volgen, zoals Hij dat wil.

Ik wil Jezus volgen zoals Hij dat wil. Zoals Hij Zijn Vader navolgt. We spreken het uit en we zingen er over, maar zijn onze woorden ook in lijn met de praktijk van ons leven?

In de 4 evangeliën wordt de opdracht “volg Mij” steeds herhaald. Niet alleen gericht aan de 12 discipelen maar aan ieder die een open oor had voor de woorden van Jezus.

Maar wat is dat volgen dan precies? Het is een **totale overgave** van je leven aan de Heer. Dat betekent nogal wat. Christus werkelijk volgen betekent, dat Hij voor ons *alles* is geworden. Iedereen volgt wel iets of iemand: vrienden, familie, een idool, carrière maar ook zelfzuchtige verlangens en begeerten of... men zoekt zichzelf.

Christus werkelijk volgen betekent, dat we géén andere dingen volgen. Jezus zegt in Lukas 9:23 BB: *Als je bij Mij wil horen, moet je stoppen met voor jezelf te leven. Je moet elke dag het kruis opnemen en Mij volgen.* Er bestaan geen ‘halve’ discipelen.

Laten we daarom de Geest niet bedroeven- Efeziërs 4:30, maar opnieuw die keuze maken en Jezus daadwerkelijk volgen, zoals Hij dat zo graag wil. Dit betekent simpel gezegd, dat je Hem voor 100% betreft in alles wat je kiest, doet of van plan bent. Dat betekent, dat je Hem betreft in wat je zegt tegen of over anderen in eigen gemeente of daarbuiten. Hem betrekken in het geloof en vaste overtuiging, dat Hij je te gelegener tijd wijsheid geeft om te handelen en te spreken.

Dat is bouwen aan je persoonlijke relatie met de Heer en daarmee met God.

Hoe ziet dat er dan uit in de praktijk?

Filippenzen 2:1-5, NBG 51 **1** *Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, 2 maakt (dan) mijn blijdschap*

volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, 3 zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4 maar ieder (lette) ook op dat van anderen. 5 Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was,

Laten we deze aanmoediging - het daadwerkelijk volgen van Jezus - in praktijk brengen als dit weggezaakt of verwaterd zou zijn.

Laten we (weer) oog hebben/krijgen voor elkaar als we elkaar uit het oog zijn verloren. Dat is helaas realiteit vandaag de dag, ook al zitten broeders en zusters bij elkaar in een gemeente. We hebben elkaar zo nodig juist in deze fase van de tijd. Het komt er op aan, dat we staande blijven nu de vijand met nog grotere kracht probeert chaos te veroorzaken met name in gemeenten, maar zeker ook in persoonlijke levens van wederomgeboren broeders en zusters.

‘Niemand is een eiland’

Laten we elkaar liefhebben als broeders en zusters. Dat betekent, dat ondanks mogelijke verschillen, we elkaar blijven zien als broeder en zuster en blij zijn/worden met en voor elkaar. We zijn toch geen aparte eilandjes in de Volle Evangelie zee? (Overdrachtelijk bedoeld.) We behoren toch toe aan diezelfde geestelijke gemeente van Jezus Christus?

Laten we elkaar hierom heel bewust en consequent ondersteunen en aanmoedigen. Dat kan alleen als we ons open durven stellen voor onze naaste. Zodoende Jezus in elkaar gaan ontdekken. *Ik wil Jezus zien in mijn broeders en zusters.* Daar wil ik dagelijks op gericht zijn. Daarom zal ik mijn trots soms moeten laten varen en gaan zien met ogen van Jezus. Laat dit óók ons aller focus zijn/worden: *Jezus ontmoeten in elkaar.* Dat is kerst 2025 voor mij persoonlijk.

Ik bid daarom, dat Jezus (leren) *herkennen en ontmoeten in elkaar* voor iedereen een persoonlijke gerichtheid is/wordt.

Dat is absoluut mogelijk, óók al zijn er verschillen en tekortkomingen. Hoe? Door juist **niet** te focussen op die verschillen en tekortkomingen maar daar doorheen te prikken en het hart te zoeken van elkaar.

Dan kijken we naar elkaar met liefde en bewogenheid en dat hecht ons nog méér aan één.

Er is veel nood die we samen kunnen dragen, maar er is ook veel vreugde die we samen kunnen delen.

In Hem verbonden (wordt vervolgd)

IS JEZUS CHRISTUS GOD, MENS OF ALLEBEI TEGELIJK? (3-slot)

Door Jildert de Boer

God schiep door Woord en Geest

God is de Schepper, niet Jezus. God schiep door middel van Woord en Geest. In Gen. 1:2 lezen we: *'De Geest van God zweefde over de wateren.'* Hij zei: *'Laat er licht zijn'* (Gen. 1:3). Dat was het Woord, de logos in Joh. 1:1: 'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en (letterlijk vertaald) God was het Woord. In Ps. 33:6,9 lezen we dat God door Woord en Geest het scheppingswerk volvoerde: *'Door het Woord van de Heere is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht'* en: *'want Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er.'*

Het Woord

Pas in Joh. 1:14 staat: *'Het Woord is vlees geworden'*. Dat gebeurde toen Jezus in het vlees geboren werd. Nergens in de Bijbel staat de theologische term 'God de Zoon' of 'de eeuwige Zoon', waarmee men bedoelt dat Hij van eeuwigheid (van vóór alle eeuwen) zou zijn, want men beschouwt Hem in de drie-eenheidsleer als mede-eeuwig. De Schrift zegt: *"Want de wet stelt als Hogepiester mensen, die met zwakheid behept zijn, maar het plechtige woord van de eed stelt de Zoon die in eeuwigheid volmaakt is"* (Hebr. 7:28). De oorsprong van de Christus ligt in God, in Gods gedachten (plan), in Zijn Woord (logos) en Zijn wijsheid (chokma).

De ontwikkeling van Jezus

God heeft, door Zijn eigen Zoon te zenden in een vlees aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees' (Rom. 8:3). Deze Jezus moest het kwade weten te verwerpen en het goede verkiezen (Jes. 7:15). Hij leerde *'de gerechtigheid lief te hebben en de ongerechtigheid te haten'* (Hebr. 1:9). Hij zou *in wijsheid en genade en grootte toenemen bij God en mensen* (Luk. 2:40,52). Hij maakte een geestelijke ontwikkeling door. En *Hij heeft de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij geleden heeft* (Hebr. 5:8). Hij leed immers niet pas in Gethsemane en op Golgotha, maar ook daarvoor tijdens zijn leven in de verzoeken (Hebr. 2:18). Op zijn dertigste liet Hij Zich om alle gerechtigheid te vervullen dopen in water, waarbij Hij Zich met ons identificeerde en vereenzelvigde en daarop zelfde God Hem met de heilige Geest, als toerusting voor Zijn bediening. De Vader bevestigde dit met een stem uit de hemel: *'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik al Mijn welbehagen heb'* (Matt. 3:14-17).

Wie was Jezus: in de kribbe, bij de verzoeking in de woestijn, in Gethsemane en op Golgotha?

- Jezus werd als mens in de kribbe gelegd, niet als God, dan zou de Rooms-Katholieke kerk gelijk hebben met

haar dogma 'Maria is de moeder van God.' Zij is moeder geworden van de mens Jezus die de Christus zou zijn.

- Hoe werd Jezus in de woestijn verzocht? Door de verzoeker. Hij overwon daar als mens de duivel, door Woord - er staat geschreven - en Geest. *God kan niet door het kwade verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking* (Jak. 1:13). Jezus werd in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht, maar zonder zonde (Hebr. 4:15; vergelijk Hebr. 2:18).
- Hoe was Jezus in Gethsemane? Voerde Hij daar een strijd als God? Nee, Hij streed daar als een mens de strijd, zo intens. Hij heeft met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd... (Hebr. 5:7). *'En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte'* (Luk. 22:41). Zijn broeders waren niet in staat één uur met Hem te waken. Hij moest tot drie keer toe zijn eigen, menselijke wil verloochenen, om tot de overgave te komen als mens: *'niet mijn wil, maar Uw wil geschiede!'* (Luk. 22:42).

Bij de gevangenneming daarna trok Petrus het zwaard. Jezus zei echter: *'Of denkt u dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking stellen?'* (Matt. 26:53). Hij maakte geen gebruik van deze goddelijke mogelijkheid, maar sprak: *'Hoe zouden anders de Schriften vervuld worden, die zeggen dat het zo geschieden moet?'* (Matt. 26:54,56).

- Hoe was het op Golgotha? Pilatus had even daarvoor gesproken: 'Zie de mens' (Joh. 19:5). En de hoofdman en zij die Jezus bewaakten erkenden: *'Werkelijk, dit was Gods Zoon'* (Matt. 27:54). Jezus stierf als mens, Hij was dus sterfelijk, want Hij was gekomen in hetzelfde vernederde lichaam als wij. Alleen de enige God heeft (uit Zichzelf) onsterfelijkheid (1 Tim. 6:16).

Een duidelijk onderscheid tussen Vader en Zoon

Er zijn een paar heel duidelijke teksten over de verhouding tussen Vader en Zoon en waarin zij van elkaar te onderscheiden zijn:

- Joh. 17:3 *'En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de ENIGE waarachtige God, EN Jezus Christus die U gezonden hebt'*. Ook in 1 Tim. 1:17 en Jud. 25 (NBG-vert.) wordt God de Vader de ENIGE God genoemd.
- 1 Kor. 8:6 *'Toch is er voor ons maar één God, de Vader, uit Wie alle dingen zijn, en wij voor Hem, en één Heere, Jezus Christus, door Wie alle dingen zijn en wij door Hem.'*
- 1 Tim. 2:5 *'Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus'*. Let wel: niet de 'God-mens'.

En nog twee duidelijke Schriftplaatsen over de mens Jezus Christus:

- Rom. 5:15b *'Veel meer is de genade van God en de gave die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.'*

- 1 Kor. 15:21 *'Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een mens.'* Jezus wordt behalve mens ook man genoemd in de Schrift:
- Hij noemt Zichzelf: *"Een mens die de waarheid tot u gesproken heeft..."* (Joh. 8:40).
- Petrus zegt: *"Jezus, de Nazarener, een man die u van Godswege aangewezen is door krachten, wonderen en tekenen..."* (Hand. 2:22).
- Paulus spreekt: *"En wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een man, die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan"* (Hand. 17:31).

Dopen in Jezus' naam

In Handelingen wordt er alleen en altijd gedoopt **in de naam van Jezus Christus** (Hand. 2:38; Hand. 8:16; Hand. 10:47; Hand. 19:5; Hand. 22:16), zoals er ook diverse andere dingen in Zijn naam gebeuren. Rom. 6:3 spreekt over *'in Christus Jezus gedoopt zijn'* en Gal. 3:27 stelt: *'U allen die in Christus gedoopt bent...'* De tekst uit Matt. 28:19 met de zogenaamde 'trinitarische (= drie-eenheids) formule' is daarom een 'vreemde eend in de doopbijt' van het nieuwe testament. De zogenoemde kerkvader Eusebius haalt deze tekst vóór het concilie van Nicea regelmatig aan in een verkorte vorm zonder 'drie-eenheid': *'Ga heen, maakt alle volken tot mijn discipelen en leert hen in mijn naam'*. Mogelijk is dit de oorspronkelijke vorm (voor een nadere uitleg hierover: zie het artikel in het juli-augustus nummer van Hoger-op door Cees Visser, 'Dopen in de naam van Jezus'). Want de discipelen zullen in Handelingen door *'in de naam van Jezus'* te dopen zeker niet aan hun Heer ongehoorzaam zijn geweest!

Als Jezus God is, dan is Hij onnavolgbaar voor ons

Is de 'drie-eenheidsleer' en de leer dat Jezus tijdens Zijn dagen in het vlees God was slechts een theoretisch vraagstuk? Nee, dat heeft grote gevolgen voor ons praktische christenleven. *Want als Jezus God zou zijn op aarde, hoe kunnen wij Hem dan volgen?* Dat is onmogelijk. Als Jezus op aarde God was geweest, dan zou het een koud kunstje zijn geweest om te overwinnen, maar het kostte Hem een immense strijd. Jezus heeft door Zijn unieke verwekking een enorme voorsprong op ons, omdat Hij nooit een oud leven heeft geleid en geen oude bestaanswijze heeft gehad. Hij was van meet af aan *geheiligd door de Vader in de wereld gezond* (Joh. 10:36) en Hij heeft nooit gezondigd, maar dat ging beslist niet 'van een leien dakje.' Elke keer weer voerde Jezus de strijd om de boze te weerstaan en te overwinnen door het Woord ('er staat geschreven') en door de kracht van de heilige Geest.

Wij hebben allemaal gezondigd en een leven geleid naar *'de oude mens met zijn praktijken'* (Kol. 3:9), *'naar de geest die thans werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid'* (Ef. 2:2). Daarom hebben wij het nodig door het Woord wedergeboren te worden (1 Petr. 1:23). Zo hebben wij Jezus als Redder van onze zonden (Mat. 1:21) aangenomen: *hij heeft Hij macht*

gegeven om kinderen van God te worden (Joh. 1:12). Door die wedergeboorte uit God, hoeven wij niet steeds weer zonde te blijven doen: *'Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad (= Zijn Woord) blijft in hem en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is'* (1 Joh. 3:9). Gods Geest bekrachtigt ons daartoe!

De weg Jezus achterna tot het doel: op de troon

Jezus is mens geworden in een lichaam zoals wij, met de zwakheden als wij, nu kan Hij als grote Hogepriester met ons meevoelen in onze strijd en kunnen wij hulp van Hem ontvangen (Hebr. 4:14-16). Hij heeft de intense strijd gekend, maar ook de kracht van de Geest tot overwinning steeds ervaren en is onze Voorloper geworden (Hebr. 6:20). Hij heeft ons *een voorbeeld nagelaten en nu kunnen wij Hem in Zijn voetsporen navolgen, Hem die geen zonde heeft gedaan en in Wiens mond geen bedrog is gevonden* (1 Petr. 2:21-22).

Het gaan van die weg Hem achterna is voor ons mogelijk geworden, omdat Hij de weg tot God de Vader heeft gebaand dwars door het voorhangsel - dat is Zijn vlees - heen (Hebr. 10:19-22). Hij is opgestaan en verheerlijkt en *Hij is de eerste mens Gods op de troon*. Maar er zullen er meer volgen. Jezus is gekomen *om vele zonen tot heerlijkheid te brengen* (Hebr. 2:10). Wij hebben het Woord van God tot onze beschikking en mogen leven en wandelen (in de Geest) zoals Hij (1 Joh. 2:6). Nu geldt voor ons: *'Wie overwint, zal ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook ik heb overwonnen, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb'* (Openb. 3:21).

Wat geweldig om tot zoiets ontzaglijk heerlijk geroepen te zijn! Glorie aan de Vader en de Zoon die dit mogelijk hebben gemaakt!

MEDEDELINGEN

Uiterste datum indienen kopij is op 15-01 voor no. 1 van jaargang 5, januari 2026. Verschijning: plusminus 25 januari 2026.

COLOFON

Doel:

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven aan de samenbinding van gemeenten die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het volledige evangelie) willen uitdragen. Daarnaast geeft het impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei van jong en oud. We beogen de verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website.

Redactie: Jildert de Boer

E-mail: redactie@hoger-op.nl

Tel. 06-27269342

Vormgeving: Henk Verbeek

